

Mali Graditelj

Broj 3 • Čakovec, travanj 2014.

TEMA BROJA: MLADI I MEDIJI

RIJEČ UREDNICE

Dragi naši vjerni čitatelji!

Pozdravljam vas u ime cijele novinarske ekipe „Malog graditelja“ koja je i ovaj put za vas pripremila mnogo zanimljivosti. Tema ovog broja je Mladi i mediji, u sklopu koje ćete saznati što se danas gleda i sluša te zašto. Saznat ćete tko je i kako prošao na školskim natjecanjima i županijskom Lidranu te kako je bilo našim učenicima na rock operi Gubec beg. Također ćete saznati kako smo obilježili maškare, Dan žena i Valentinovo. Predstavljamo vam ovogodišnje maturante 4.c i 3.f, ali i naše bivše učenike. Upoznajte međimursko selo Šenkovec, pročitajte vijesti iz Učeničkog doma, a knjižničarski kutak za vas je izdvojio dobru knjigu i dobar film. Informirat ćemo vas o nadolazećim koncertima, Danu škole, o Zimskim olimpijskim igrama te možete saznati nešto i o hokeju. Za vas smo pripremili malu školu Photoshopa i Autocada, a na kraju se možete zabaviti uz križaljku, viceve i strip. Želim vam ugodno čitanje i dobru zabavu uz naš „Mali Graditelj“.

Antonia Hajdinjak, 3.c

IMPRESUM

Uredništvo: Antonia Hajdinjak (glavna urednica), 3.c, Maja Mlakar, 3.c, Marina Mezga, 2.d

Grafička redakcija: Karlo Kovačić (grafički urednik) 3.c, Jelena Šafarić, 3.c, Alen Bobičanec, 3.c, Alex Zdravec, 3.c, Tena Toromanović, 2.d, Karmen Karlovčec, 2.d

Novinska redakcija: Manuela Palfi, 4.d, Viktorija Jurčec, 4.d, Anamarija Grkavac, 3.c, Tara Lisjak, 3.c, Andreja Tkalčec, 3.c, Veronika Kušek, 2.d, Nikolina Štefan, 2.d, Martina Gudlin, 2.d, Dora Veronika Smolić, 1.d, Laura Tkalčec, 1.d, Suzana Oršuš, 1.c, Robert Kašić, 2.d, Mateja Drk, 2.d, Dora Sabolčec, 2.d, Hana Barić, 3.c, Martina Krnjak, 1.d, Paula Pintarić, 1.d, Karla Kovačić, 1.d, Matija Kolenko, 3.c, Mia Guberinić, 2.d, Zoe Franka Klaić, 3.c, Željka Hajdarović, 2.d, Nikola Janković, 2.d

Strip: Lucija Glavina, 3.c

Jeste li znali: Ljiljana Ille, dipl. inf.

Križaljka i premetaljke: Rajko Jagar, prof.

Suradnici: Ivan Čondor, dipl.inf, Romina Fic, prof., Gordana Čanadi, prof., Nives Sandrin, 4.d, Ivan Gombar, 4.d, Leo Lesjak, 4.d, Nikola Muršić, 2.a, Iva Majerski, 3.c, Dorian Marcuš, 4.d

Voditelji: Ljiljana Ille, dipl. inf. i Željka Korent-Hozmec, prof.

Lektura: Elizabeta Mihaljević, prof.

Tisak: Graditeljska škola Čakovec

IN MEMORIAM PROFESORU SKENDERU

Nedavno nas je napustio Vlatko Skender, dipl.ing. geodezije, umirovljeni profesor naše škole. Osim što je ostavio trag kao vrstan pedagog, profesor Skender je bio poznat po osebujnim pričama. Da te priče ne bi nestale pobrinula se naša novinarka Valentina Gudlin koja je s njim razgovarala 11.siječnja 2012. i najzanimljivije dijelove podijelila s nama.

Djetinjstvo i mladost u Beli

Rođen sam u Beli, malom mjestu u prekrasnom zagorskom krajoliku. Tamo su bili baruni Ožegovići. Moji su imali krčmu i smatrali su nas dobrostojećima pa sam imao privilegiju igrati se s barunima u njihovoj dječjoj sobi. Tu sam prvi put vidio igračke. Naime, mi ih nismo imali nego smo si pravili pucaljke od bazge i igrali smo se rata s kamenjem po cesti jer nije bilo asfalta. Kad je jednom moj brat došao iz bolnice, barun Janko mu je donio autić na navijanje i mi smo se s tim godinama igrali.

Sjećam se stare barunice kako ujutro silazi niz stepenice u plavom plaštu. Dolje su je čekali muži (seljaci) da im odredi koliko drva mogu dobiti iz šume. Jedan za drugim bi joj prilazili i ljubili prsten na ruci. Zgodniji muškarci bi dobili dvojka kola, a ostali jedna. Nakon rata uzeli su im dvorce i imanje i ubili neke članove obitelji. Ta ista žena je umrla kao zadnja prosjakinja u velikoj bijedi, lutajući od sela do sela. Zadnji put sam je vidio svu jednu kako se vozi otraga na običnim blatnim selskim kolima.

Osnovna škola je trajala četiri godine. Pisali smo po pločicama, a knjiga nije bilo, nego sam ja čitao kalendar. Sjedio sam kraj baruna. Nakon toga se išlo u gimnaziju u Varaždin. Putovali smo vlakom, ali do stanice se pješao i to 7.5 km tamo i natrag. Svaki dan. Bilo je naporno, ali i veselo jer smo cijelim putem zbijali svakakve šale i gluposti. Bilo je i tužnih stvari, naročito nakon rata. Jednog jutra, u praskozorje, negdje oko Tužnog, čuo sam jaukanje. Tiho sam se prikratio i gledao sakriven iza grma kako partizani ubijaju dvadesetak ljudi. Shrvan sam otišao doma i to ispričao tati. On me pljusnuo i rekao: "Ti to nisi vidio!" Ni bratu to nisam rekao i to me spasilo.

Grahova juha

Nakon fakulteta sam počeo tražiti posao. Bilo je slobodnih mjesta u Garešnici, Korenici i Hvaru. Krenuo sam za Hvar, ali sam se usput zaustavio u Garešnici. Tamo je bila jedna gostionica gdje sam naručio grahovu juhu. Ta juha je bila tako dobra da sam odlučio tu ostati. Poslije sam došao u Međimurje.

Zanimljivosti iz Međimurja

U Čakovcu sam počeo raditi u Katastru, a onda su me prebacili u Odjel za urbanizam. Proučavajući stare dokumente naišao sam na podatak da su Mađari od 1911. do 1913. kopali plitke bušotine do 100 m i tražili vodu. Nekad je voda bila loše kvalitete jer je bila pomiješana s naftom. Tlo je ovdje geološki specifično budući da se na dubini od 56 -60 m nalazi vodonepropusni sloj koji ne pušta onu donju vodu van, a gore je 55m šljunka i tu teče paralelno jedna Drava i to je alpska voda. U Nedelišću je taj sloj probijen i tu van izlazi zdrava voda. Nekada je tu bilo crpilište. Moj prva uredba je bila da se to crpilište makne i tu napravi vodocrpilište. Ispod tog sloja je ugljen i bila je nafta. Prva rafinerija je bila u Selnici gdje se još uvijek može vidjeti kak van teče plin i nafta, ali to je malo. I u Peklenici polagano izlazi nafta. Nekada su tu radili kolomast ili pekel. Donje Međimurje se čini ravno, ali je u stvari jako nagnuto. Visinska razlika između Čakovca i Preloga je 15 m, a isto je i između Preloga i Kotoribe pa je zato Mura tako brza.

Zanimljivosti iz Rusije

Šest godina sam bio u Rusiji. To je nešto nezaboravno. Najniža temperatura je bila -37 stupnjeva. Četrdeset dana su nas hranili černobilskom govedinom i svi koji su sa mnom bili tamo, umrli su od raka. Ali ljudi su izvanredni, obrazovani i načitani. Nigdje nema tako lijepih žena kao u Volgogradu jer je to mjesto sretanja Istoka i Zapada. Tu se susreću razna istočna plemena. Najzanimljiviji su Kamnici koji se nikada ne peru. Higijenu održavaju tako da se mažu lojem i otaru pijeskom.

O Graditeljskoj školi

Nije lako raditi na gradilištu. Kad sam odande došao u školu, to je kao da sam iz hladne vode ušao u toplu. To je najljepši period mog života, ljudi su bili divni, a djeca su još bila dobra. Nisam imao problema s učenicima. Bio sam strog jer u velikim sistemima mora biti red. Po meni je najvažnije učenike naučiti da budu dobri ljudi. Tehniku i detalje nauče na terenu.

Gordana Čanadi, prof

LIDRANO 2014.

Kao i svake godine, brojne su škole svojim literarnim, novinarskim i dramskim radovima nastojale pokazati svoju kreativnost, originalnost i poznavanje pravila struke. U četvrtak, 6.02. 2014.g u čakovečkom Centru za kulturu je održana županijska smotra "Lidrano 2014." Domaćin za osnovnoškolce bila je OŠ Donji Kraljevec, a na srednjoškolskoj razini Srednja škola Čakovec.

Našu su školu u dramsko-scenskom izrazu predstavljale **Lea Perhoč, Simona Srnec, Karla Mesarić i Nives Sandrin** s voditeljicom dr.Emilijom Kovač,

prof. koja je i autorica kolaža tekstova „Hej ti!“. Uz njih je pjesmu Josipa Pupačića „Sizif“ kazivala **Barbara Delladio**, kojoj je voditeljica također bila dr. Emilija Kovač, prof.

List učenika naše škole, „Mali graditelj“, kojem je voditeljica profesorica Ljiljana Ille, predložen je za Državnu smotru Lidrano 2014. Uz „Mali graditelj“ šanse za prezentaciju na državnoj smotri ima i radio drama „Zlatokosa i tri medvjeda“ **Manuele Palfi i Pavle Švenda** s mentoricom Ljiljanom Ille, prof., kao i scenski nastup naših učenica „Hej ti!“.

Maja MLAKAR

ŠKOLSKO NATJECANJE CRTANJA U AUTOCAD PROGRAMU

Na školskoj razini natjecanja u našoj školi sudjelovalo je 17 učenica/učenika iz 3.a, 4.a, 4.b i 4.c. razreda, a u povjerenstvu su bili nastavnici struke, računalstva i informatike (Ljiljana Ille, Damir Srnec i Suzana Šestan).

Najuspješnija četiri učenika imati će prilike sudjelovati u višoj razini natjecanja i usporediti svoje vještine sa drugim učenicima na državnom nivou u Karlovcu 11.04.2014, te na međunarodnom natjecanju koje se održava 9.05.2014 u Novom Mestu u Sloveniji.

Na državno natjecanje u Karlovac idu učenici koji su na školskom natjecanju osvojili 3. i 4. mjesto:

1. **Logožar Karlo** 3.a (GT)
2. **Strahinja Nikola** 4.b (AT)

Na međudržavno natjecanje u Novo Mesto idu učenici koji su osvojili 1. i 2. mjesto:

1. **Jalušić Antonio** 3.a (AT)
2. **Magić Nikola** 4.a (GT)

Svim natjecateljima je mentor kao i organizator školskog natjecanja bila profesorica računalstva i informatike Vlasta Abramić.

Učenicima želimo puno uspjeha na daljnjem natjecanju!

Antonia HAJDINJAK

U našoj se školi ove godine prvi puta održalo natjecanje u crtanju prema zadanom predlošku u programu AutoCAD. U natjecanje je do sad uključeno deset strukovnih – tehničkih škola iz cijele Hrvatske u kojima u okviru strukovnih sadržaja učenici usvajaju vještinu i spretnost crtanja u navedenom programu. Školsko natjecanje je održano u svim školama 14.03.2014, prema unaprijed dogovorenim smjernicama, vremenu rada i kriterijima prema kojima je povjerenstvo odabiralo najuspješnije uratke.

ČITAJ MI!

U povodu Europske godine čitanja naglas, koju je proglasila Europska organizacija za promicanje čitanja EU READ (<http://www.euread.com/about/>), pokrenuta je nacionalna kampanja "Čitaj mi!", s ciljem isticanja važnosti čitanja naglas u razvijanju čitalačkih navika i vještina djece. Hrvatska istraživanja pokazuju kako se djeci nedovoljno čita te kako to negativno djeluje na njihov uspješan i pravilan razvoj. I naša se

škola uključila u kampanju. Čitanjem naglas družimo se s učenicima 4. razreda I. osnovne škole Čakovec te s djecom iz vrtića Bambi. Druženje čitanjem otvorili smo 7. ožujka čitanjem priče Zaljubljen do ušiju Mire Gavrana, u čemu su sudjelovali učenici 1. i 4. razreda naše škole (Tena Škvorc, 4.c; Simona Srnec, 4.c; Matej Veriga, 1.c; Stela Levačić-Bel, 1.c), a pripremala ih je dr.sc. Emilija Kovač, prof. Nakon pročitane priče učenici su

sudjelovali u igri stvaranja riječi. Najrječitija grupa nagrađena je pohvalnicom koju su kreirali naši učenici. Sat čitanja završio je pisanjem i čitanjem pisma simpatiji. Bilo je tu svakakvih rješenja, no nekako mi je najviše ostala u sjećanju sljedeća definicija ljubavi: „Za mene je ljubav kad dečko i cura idu u šoping, a da dečko ne sjedi na klupi“.

Nasmijali smo se, družili i igrali, te smo, kako bismo još više razveselili mališane,

za njih pripremili fine domske klipice. Druženje je završeno zajedničkim slikanjem i dogovorom za novi susret s našim malim prijateljima.

Trenutno se pripremamo za drugi susret, koji smo nazvali Nacrtaj svoju priču, a održat će se 26. ožujka u prostoru I. osnovne škole. Tom prigodom čitat ćemo priče Dubravke Ugrešić i crtati na ponuđene teme.

Tijekom travnja čitamo, pjevamo i družimo se s mališanima iz dječjeg vrtića.

Manuela PALFI

SMOTRA VIZUALNIH UMJETNOSTI I DIZAJNA 2014.

Popis učenika koji su odabrani od strane školskog povjerenstva da svojim radovima predstavljaju našu školu na Državnom natjecanju - smotri Vizualnih umjetnosti i dizajna 2014.

Lana Jadan, 1.c / Krešimir Hlebec - "Detris"
Monika Novak, 2.c / Krešimir Hlebec - "Akinom 1"
Barbara Delladio, 2.c / Suzana Šestan - "Ničija igra"
Zanina Mavrin, 2.c / Suzana Šestan - "Igra boje i svjetla"
Ana-Marija Ovčar, 2.c / Petar Križnar - "Tunel"
Dea Poljaković, 3.b / Andrija Večenaj - "Tangram"
Klementina Vršić, 3.b / Tamara Mustač - "Zvuk prošlosti"
Mirna Srnec, 3.b / Tamara Mustač - "Zaigrana kocka"

Puno uspjeha svima!

Antonia HAJDINJAK

ZAHVALE	UČENIK	BR. BOD.	MENTOR
MULTIMEDIJA	IVANČIĆ BENJAMIN, 3.a KLAVIĆ ZOE FRANKA, 3.c	15,5 15,5	Čončar Ivan, str. uč.
ARHITEKTONSKE KONSTRUKCIJE	KOVAK ACRBANA, 4.b	10	Kolčan Daria, dipl. ing.
NOVINE KONSTRUKCIJE	POLJAK DEJA, 4.b	30	Prešepić Daria, dipl. ing.
CRTANJE	MIRAC MATIJA, 3.a	120	Hlebec Krešimir, str. uč.
KERAMIČAR-OBLAGAČ	DIJEVIĆ ROBIN, 3.a	10	Hlebec Krešimir, str. uč.
REKUP.	SALKOVIĆ VALENTIN, 3.a	200	Hlebec Krešimir, str. uč.
TEKST	KANEŽIĆ MATIJA, 3.b	180	Ciglar Ivan, dipl. ing.
DIZAJN	BERMEK MATIJA, 3.b	90	Hlebec Krešimir, str. uč.
STOLARI	KONTIĆ IVAN, 3.b	10	Čončar Ivan, dipl. ing.
BOJOSLIKAR I LUKAR	HAJMAN STJEPAN, 3.b	10	Čončar Ivan, dipl. ing.
INSTALATER GRUPE I KLIMATIZACIJE	ČORBAŠEVIĆ IVAN, 3.b KOLANČIĆ MIŠEL, 3.b	90 10	Pavlov Marija, str. uč.

DAN ZDRAVOG OSMIJEHA

Hrvatsko društvo za dječju i preventivnu stomatologiju već devetu godinu organizira Svjetski dan oralnog zdravlja te nastoji obilježiti taj dan raznim aktivnostima. I ove će godine stomatolozi Međimurja, na inicijativu Hrvatskog stomatološkog društva, a u organizaciji mr. sc. Tanje Rosić, dr. med. dent., provesti akciju Dan zdravog osmijeha. Veliku pomoć u organizaciji pruža Društvo 'Naša djeca' Čakovec s predsjednicom Gordanom Šolčić Siladi, koja je zaslužna za organizaciju programa.

Ove godine u organizaciju se uključuje i Nogometna škola Međimurje - Čakovec. Cilj akcije je ukazati javnosti na važnost čuvanja oralnog zdravlja, na pravodobnu i stalnu prevenciju karijesa i parodontnih bolesti te redovitog odlazanja stomatologu. Stanje oralnog zdravlja u našoj županiji još uvijek nije na zadovoljavajućoj razini pa je nužno sustavno provoditi preventivne mjere među kojima iznimnu važnost ima edukacija.

Dana 20. ožujka 2014. godine Graditeljska škola Čakovec sudjelovala je u or-

ganizaciji manifestacije "Dan zdravog osmijeha". Vidjeli smo nastupe djece iz raznih vrtića, vrlo uspjele nastupe Vivone, Teute, grupe Livi, Igora Bakse, veseloga Žige pa i Nogometne škole Međimurje. Plemenitost akcije je u tome što djecu uči kako voditi brigu o svom oralnom zdravlju.

Učenice naše škole: Petra Gazdek, Viktorija Jurčec, Maja Mlakar, Lidija Šolčić, Maja Tisaj i Hana Barić zajedno s profesoricom Ille, podijelile su se u četiri grupe koje su snimale, intervjuirale, a kasnije i montirale sav snimljeni ma-

terijal koji prikazuje, nadamo se uspješno, sva zbivanja s čakovečkoga trga. Zabavile smo se intervjuirajući slavne osobe poput nogometaša i prve postave u Dinamu (Jerko Leko, Domagoj Antolić i Josip Pivarić) te Igora Bakšu i popularnog, uvijek raspoloženoga Žigu. Razgovarali smo i sa vrtićkom djecom smijući se njihovim spontanim dječjim odgovorima. Ova akcija poslužila je i nama da bolje upoznamo tehniku i izvedbu snimanja. Uz to, čini nam se da je razbijena i početnička trema prilikom intervjuiranja.

Hana BARIĆ

SVJETSKI DAN VODA 2014.

Međunarodni Svjetski dan voda svake se godine obilježava 22. ožujka kako bi se naglasila važnost slatkih voda i podržalo održivo upravljanje slatkovodnim resursima.

Svjetski dan voda ove godine obilježava se pod motom „Voda i energija“ s ciljem pokazivanja pozitivnih veza, te načina na koji se ona može bolje i djelotvornije iskoristiti ali i očuvati zbog svih nas jer svi trebamo i vodu i energiju!

I naši učenici su prigodno obilježili dan voda, izradom plakata te zajedničkom fotografijom!

Marina MEZGA

GEODETSKA IZMJERA GEODETSKIH TEHNIČARA 2.A RAZREDA

OPAŽANJE HORIZONTALNIH PRAVACA U TROKUTU

Nakon ne tako hladne i ne tako duge zime, geodetski tehničari 2.a razreda nastavili su s terenskom nastavom iz predmeta Geodetska izmjera pod vodstvom nastavnika stručnih predmeta Lovre Gradišera.

Zadatak terenske nastave bio je opažanje horizontalnih pravaca i duljina stranica u trokutu pomoću optičkog daljinomjera Dalthe i totalne stanice Topcon. Figuru trokuta činile su stabilizirane točke na biciklističkom poligonu u blizini Sportsko-rekreacijskog centra Mladost.

Nakon postupaka horizontiranja i centriranja instrumenata na svakoj stajališnoj točki trokuta, opažali smo prema susjednim točkama u trokutu horizontalne pravce i duljine stranica. Nakon izvršenih opažanja na jednoj točki trokuta, postupak smo ponovili na preostale dvije točke trokuta. Na osnovi razlike opažanih horizontalnih pravaca prema susjednim točkama, izračunali smo unutrašnje kutove trokuta. Kao što znamo i iz matematike, zbroj kutova u bilo kojem trokutu trebao bi biti 180°. Budući da su sva naša mjerenja podložna grubim, sistematskim i slučajnim pogreškama, suma kutova koje smo dobili mjerenjem u trokutu neće biti 180°. Grube i sistematske pogreške možemo iz mjerenja eliminirati, odnosno mjerenja možemo korigirati ukoliko se radi o sistematskoj pogrešci uvođenjem određene funkcije.

Eliminiranjem grubih pogrešaka i korigiranjem mjerenja za utjecaj sistematskih pogrešaka, mjerenja će i dalje biti opterećena slučajnim pogreškama kojima ne znamo uzrok nastajanja te ne možemo uvesti funkciju kojom bismo ih prikazali. Stoga su upravo slučajne pogreške zaslužne za to što zbroj izračunatih unutarnjih kutova u trokutu na osnovi mjerenja nije 180°.

Budući da je jedna grupa radila sa suvremenom totalnom stanicom Topcon GTS105N, a druga starim optičkim instrumentom Dahltom 010B i centimetarskom nivelmanskom letvom, imali smo prilike usporediti suvremenu metodu određivanja duljina i kutova s metodom koja se koristila prije dok su se koristili optički instrumenti.

Tako je suma kutova određenih totalnom stanicom iznosila 179°59'51", dok je suma kutova u trokutu određenih optičkim instrumentom Dahlta iznosila 179°59'00".

Iz dobivenih rezultata zaključujemo da nam totalna stanica omogućuje puno točnije određivanje horizontalnih kutova i duljina od optičkog daljinomjera. Isto tako valja uvijek imati na umu da su sva mjerenja opterećena pogreškama te da mjerenjem ne možemo odrediti pravu veličinu, već se mjerenjem možemo njoj samo približiti.

Nikola Muršić, 2. a

Određivanje duljina i kutova u trokutu pomoću totalne stanice

Određivanje duljina i kutova u trokutu pomoću optičkog daljinomjera

VALENTINOVO U NAŠOJ ŠKOLI

LJUBAV, KAKO DOBAR OSJEĆAJ

U petak 14. veljače obilježili smo Dan zaljubljenih prigodnim programom u prijedpodnevoj i poslijepodnevoj smjeni. Učenice i učenici 3.a razreda u dogovoru s Vijećem učenika pripremili su mali ljubavni recital pjevajući klasike i svirajući na akustičnim gitarama u holu škole, a na oduševljenje svih učenika u obje smjene.

Desetak dana prije Valentina u holu je bila postavljena kutija ljubavnih poruka u koju su učenici mogli ubacivati svoje poruke, želje i misli, a koje je Vijeće učenika dostavljalo na naznačene adrese. Nadamo se da su sve stigle na pravu adresu i da je od toga dana porastao broj zaljubljenih dušica u našoj školi.

Valentino, Dan sv. Valentina ili Dan zaljubljenih, blagdan je koji se obilježava 14. veljače.

Najpoznatija teorija o nastanku ovog praznika potječe iz Rima. Još dok je kršćanstvo bilo potpuno nova i mlada religija, živio je svećenik Valentin. Tadašnji car Klaudije Gotski naredio je da se njegovi vojnici ne smiju ženiti ili zaručivati jer je držao da se vojnici neće srčano boriti u njegovim ratovima, već će radije gledati da sačuvaju život kako bi ostali sa svojim obiteljima. Međutim, već prije spomenuti svećenik Valentin oglušio se o carevu odluku i počeo je potajno održavati ceremonije vjenčanja svih mladih parova koji su to željeli, sve dok ga vlasti nisu ulovile i bacile u tamnicu. Dana 14. veljače odrubili su mu glavu. Najstariju čestitku za Valentino napisao je francuski vojvoda Charles Orleanski. Namijenio ju je svojoj supruzi dok je bio u zatočeništvu u Engleskoj. Simbol je Valentina i Kupid, starorimski bog ljubavi. Svake godine djevojke i žene širom svijeta, sve zajedno, na Valentino dobiju oko 50 milijuna ruža. U Veronu, rodni grad Romea i Julije, svake godine pristigne oko tisuću ljubavnih pisama za Juliju. U Americi (vrlo zanimljivo!) čak 15 % čestitaka za Valentino djevojke pošalju same sebi (!?).

Hmm... ljubav... Imaju li svoju ljubav i naši učenici? Kad bismo se raspitali, vjerojatno ne bismo dobili odgovore jer su svi od reda jako sramežljivi. Ali, evo kako se obilježava Dan ljubavi. Valentino je dan kada se prisjećamo svojih prvih ljubavi, prvog poljupca. Dan kada shvaćamo koliko je ljubav uistinu važna i kako je bez nje gotovo nemoguće živjeti. Ljubav se može izražavati na mnoge načine... pjesmom, djelom, riječima, slikom, kolačima (mmm, zašto ne?)... Djevojke najviše vole cvijeće, a dečki? ... Načina je mnogo. Odaberite sami!

Manuela PALFI

CRVENO I SIVO

Boje... oblikuju, mijenjaju, čine svijet. Dvije boje, izabrane među brojnim drugim bojama. Zašto one, ne znam. Tko su one, ne znam.

Znam da jedna drugu upotpunjavaju u obliku kad se nalaze jedna pokraj druge, dajući jedna drugoj nešto što same one ne posjeduju. Crvena daje žarku ljepotu zalaska sunca sivoj, koja skriva ljepotu predvečerja. Siva, koja se meni čini tamnom, teškom, no unatoč tome blagom bojom, nekako, po nekom neodređenom razlogu čini boju znanja (ili neznanja) koje dobijamo u školama, na podukama i slično. No, još se više ona ističe kad je riječ o našem neznanju života, koji smo dobili na

dar, a ne znajući zašto. To se neznanje pomalo, kako rastemo, pretvara u spoznavanje života, a temelji se na našim dobrim, ali i svim teškim djelima koje činimo.

Crvena... po mome je mišljenju nekako okrutna boja, a ne boja ljubavi.

Svaka boja svakom čovjeku daje određenu sliku nečega kada je on čuje. Svaka boja nekomu nešto znači. Nije mi jasno zašto od svijeta učimo precizne definicije i značenja svake boje. Zašto čovjek ne bi imao svoje vlastite vizualne, auditivne slike boja? Možda neki i imaju, no svijet im brani ili sami sebi ne dopuštaju vlastitu slobodu doživljaja. Ja dopuštam sebi da čujem boju. ONE PRIČAJU SVOJU PRIČU.

Da se vratim onom značenju koje ja dajem i koje ja osjećam u bojama. Zadane, crvena i siva, napisane na zelenoj ploči, zaprljane bijelim tragom krede. Kada pročitam crveno, u glavi mi se pojave makovi, možda zbog prijašnje profesoričine priče o crvenim makovima i sivom nebu. Kada čujem crveno, čujem otkucaje, snažne otkucaje srca u pozadini. I pritom u glavnoj ulozi slušam mjehuriće koji prsnu kao vatromet.

Mogla bih pričati još stotine priča o crvenoj kao i o sivoj. Jedna i druga na nečijem crtežu ili slici čine umjetničko djelo. Spojene su i zajedno žive u skladu. Ili odvojene u nečijem smislu ljepote, no i dalje postoje i žive.

Petra Pknjač, 2. c

MEĐUNARODNI DAN ŽENA

NA TREN U SJEĆANJU NA ŽENE I NJIHOVA PRAVA

Međunarodni dan žena obilježava se 8. ožujka svake godine. Tog dana se slave ekonomska, politička i društvena dostignuća pripadnica ženskog spola. Prvi Dan žena obilježen je 28. veljače 1909. u SAD-u deklaracijom koju je donijela Socijalistička partija Amerike. Između ostalih važnih povijesnih događaja njime se obilježava i požar u tvornici Triangle Shirtwaist u New Yorku 1911. godine kada je poginulo preko 140 žena. U nekadašnje doba žene nisu imale neka od prava koja imaju danas: npr. pravo glasanja, sudjelovanja u nekim sportovima, osnivanja nekih klubova...

Radionica povodom obilježavanja Dana žena

Bile su smatrane manje vrijednima od muškaraca te domaćicama, tj. njihov je posao najviše bio vezan uz kuću- čišćenje, kuhanje, odgajanje djece, dok bi muškarci zarađivali za život. Tako su obilježavanjem Dana žena žene dobile jednaka prava kao i muškarci, iako su žene još i danas uvijek zakinite jer za isti posao i s istom kvalifikacijom i ambicijom dobiju manju plaću negoli muški spol. U nekim dijelovima zemlje Dan žena je državni praznik. Obično je obilježen cvijećem te poklonima. Tako je za vrijeme obilježavanja Dana žena u gradu Čakovcu svaka žena dobila proljetni cvijet jaglac ili ružu načinjenu od krep- papira.

Ove godine Ujedinjeni narodi Dan žena su obilježili pod geslom „Jednakost za žene je napredak za sve“. Prava žena danas su jednako aktualno pitanje kao i na početku i tijekom 20. stoljeća kada su žene u Americi i Europi organizirano podigle svoj glas zbog podcijenjenog položaja u svijetu rada i zapošljavanja, obrazovanja i političke participacije. Suvremena Europa nastoji osigurati veću zaštitu prava žena. Vijeće Europe je prošle godine usvojilo Strategiju rodne ravnosti.

Ujedinjeni narodi Dan žena su obilježili pod geslom „Jednakost za žene je napredak za sve“. Prava žena danas su jednako aktualno pitanje kao i na početku i tijekom 20. stoljeća kada su žene u Americi i Europi organizirano podigle svoj glas zbog podcijenjenog položaja u svijetu rada i zapošljavanja, obrazovanja i političke participacije. Suvremena Europa nastoji osigurati veću zaštitu prava žena. Vijeće Europe je prošle godine usvojilo Strategiju rodne ravnosti. Izvori: Hina, Index.hr, Hrvatski sabor

pravnosti za razdoblje 2014. - 2017. kojom se u 47 zemalja članica nastoji ojačati položaj žena i osigurati rodnu ravnopravnost. Među pet deklariranih ciljeva Strategije je i borba protiv nasilja nad ženama, jednak pristup pravosudnom sustavu te uravnoteženo sudjelovanje žena i muškaraca u političkom odlučivanju. Vijeće Europe ističe da su zakonska rješenja kojima se regulira položaj žena u Europi posljednjih desetljeća unaprijeđena, ali da je postizanje jednakopravnosti još uvijek daleko od stvarnosti. To se posebno odnosi na područja obrazovanja, sudjelovanje na tržištu rada i političko predstavništvo. I unutar Europe velike su razlike u političkoj, gospodarskoj i socijalnoj stvarnosti pa tako i u položaju žena u društvu.

No, trenutno se nalazimo u vremenu u kojem smo svjedoci kako je EU (Europski parlament) odbio izjednačiti plaće žena i muškaraca za iste poslove. Europski je parlament dana 11.03.2014. s veoma malom razlikom u glasovima odbacio izvješće o jednako-

Maja MLAKAR

Krhko kao sjećanje, kratko kao trenutak

Bijela. Bijela boja okusa, bijela boja sjećanja i bijela boja mirisa. Savršenstvo pada svakog jedinstvenog oblika. Bijela boja srebrnog odraza.

Svaka bijela koja je pala, jedno je toplo biće ovoga svijeta, znala mi je nekada pričati mama. Jedna topla mama koja je čekala svoje bijelo toplo biće da konačno doputuje do nje. Gazim jutros prve smrznute bijele, zvuče kao djetinjstvo. Ne znam zašto, ali ta bijela boja, taj srebrni odsjaj budi nešto u meni. Odjednom vidim svoja mala nesprenata stopala kako s lakoćom hodaju po snijegu bez propadanja. Lakoća me nosila, smijeh me vodio dalje. I sad hodam, misleći kako još uvijek postoji ta lakoća u meni...

No, smrznuta voda odjednom puca pod mojim stopalima. Razmišljam, što me tad tako sigurno nosilo i vodilo s tolikom lakoćom?

Vraćam se kući, škripi mi snijeg pod nogama. Kroz debela staklena vrata nazirem lik svoje mame. Ona ista lijepa mama koja čeka svoje bijelo toplo biće. Prođe već toliko godina, a ona je ista, taj snijeg joj daje isti srebrni odsjaj, svake zime. Ulazim u sobu i donosim joj miris, miris bijelog snijega. Pomalo je raduje. Podsjeća je na čekanje, čekanje svoje bijele, divne, tople osobe. Pratim pogled njenih kestenjastih očiju, pronalazim svoj kako gleda kroz staklena vrata. Vidim, osjećam iščekivanje, brojim nebrojive bijele. Odjednom se čuje snijeg, hod, lakoća koraka. Dolazi tata! Dolazi kao bijelo toplo biće, ja hodam sa smiješkom, trčim svojim nesprenim malim stopalima bez propadanja u dubok snijeg. Taj snijeg uopće nije hladan, grije me oko srca. Mamine kestenjaste oči dobivaju srebrni odsjaj, ljube nježno bijelo, toplo biće.

Presretna sam što je naša divna, jedinstvena bijela konačno doputovala do vašeg doma. Mjesto gdje nije cilj napraviti grudu, snjegovića ili stisnuti tu jedinstvenu pahulju u neku drugu masu. Cilj je negovati svaku bijelu pahulju ove obitelji na jedinstven način, diviti se i graditi svaki kristalić na našim pahuljastim granama.

Uz takvu ljubav koja prelazi, svladava granice patnje, doista možemo živjeti umjetnost skladnog života.

Marta Matušin 4.c

DAN KAD POŽELIMO I MOŽEMO BITI BAŠ SVATKO

Kao i svake godine, naša je škola prigodnim programom obilježila fašnik. Svojim kreativnim kostimima učenici (maškori) jutarnje i popodnevne smjene, ali i profesori koji su se uživali u svoje maskirane likove, privukli su mnogo gledatelja. Tako je dvojac iz 2.d pridobio žiri u jutarnjoj smjeni, dok je u popodnevnoj smjeni najuspjelija bila „Ekološka ekipa“.

Karneval (lat. caro: meso + levare: dignuti; u značenju „zbogom mesu“) je svečano razdoblje prije korizme. U Hrvatskoj se uz karneval spominju i nazivi mesopust, poklade ili fašnik (od njem. Fastnacht što znači „noć posta“) koji su više vezani uz određene regije, mjesta, njihove običaje, a često se u prerašavanju moraju poštivati pravila i ritual, njihov početak i kraj. Osim tih naziva u uporabi su i krmjeval, kmoval, pokladi, pust, fašnjek ili maškare. Karnevalske svečanosti obično uključuju kostimirane i maskirane plesove, povorke maškara, bakljade, vatromete, obasipanje cvijećem, konfetima i korijandolima te na kraju svečano spaljivanje ili pokapanje velike lutke, personifikacije „princa karnevala“.

Karnevali se slave posvuda po svijetu, uglavnom u područjima s većinskim katoličkim stanovništvom, dok se kod protestanata baš i ne održavaju ili su ih promijenili u neke druge običaje kao što je danski karneval Fastelavn. Što se tiče karnevala u Hrvatskoj neki od poznatijih su Zvončari s područja Kastavštine, Samoborski fašnik, Antonja u Kastvu, Šmričkemačkare, Novljanski mesopust, Buše u Baranji, Korčulanske kumpanije, Sveti Vlaho i dubrovački karnevo i kao šećer na kraju Međimurski fašnik koji se održava od 1954. godine te se obilježava trodnevnim maskenbalom u gradu Čakovcu kojim prođe više od 2.000 izvođača iz cijele Hrvatske i inozemstva, a program je podijeljen na svjetovni, dječji i tradicijski fašnik.

Pored toga, tu su i slavni karnevali poput Brazilskog i Venecijanskog karnevala, belgijskog karnevala Binche, austrijske karnevalske povorke Schemenlaufen (njemački za „pokrenute prikaze“), Češki mesopust i mađarski Pohod bušara kojim se svečano obilježava kraj zime.

Maja MLAKAR

RECEPT ZA KRAFNE (KROFLINE)

U zdjelu nalijemo 1 dl (mlakog) mlijeka u koje dodajemo 1 kocku kvasca, 1 žlicu šećera, 3 žlice brašna i sve to ostavimo da odstoji 15 minuta.

Tijesto: 3 cijela jaja

2 žumanjka (razmutiti viljuškom)

2 l mlijeka

(cca) 1 kg brašna (za dizana tijesta) –

prosijati

malo soli

(naribana) limunova korica

1/2 limunovog soka

1 dl ulja

Sve dobro zamijesiti i ostaviti da se tijesto diže jedan sat. Zatim gotovo tijesto razvaljamo te od njega okruglim kalupom oblikujemo 'loptice' od tijesta koje stavljamo jednu po jednu u vruće ulje. Kad se ispeku s jedne i druge strane, posipamo ih sitnim (štaub) šećerom te ih po želji napunimo marmeladom (pekmezom) ili nečim drugim.

FAŠNJEK

Fašnik iliti Fašnjek ne pada svake godine na isti dan, ali je uvijek utorkom, dan prije Čiste srijede. Nekad se već od Božića pripremalo za taj pučki praznik i njegove običaje. U narodu se znalo govoriti: 'Svatko nešto u sebi krije, a Fašnjek je dan kada to može otkriti, ali mora obraz pokriti.' Na taj dan nije bilo zamjerki ni ogovaranja među ljudima već je svatko bio što je poželio i još je za to mogao dobiti pohvale. U narodu se govorilo da je taj dan Bog dao čovjeku da svu zlu silu izbaci iz sebe i tako se pripremi za pokoru, odnosno čišćenje duše i tijela u nadolazećoj korizmi.

Taj dan se posebice dobro kuhalo i jelo. Tako je ujutro za doručak bila hladnetina, a zatim bi se zaklao kokot čijom krvlju bi se poškopila vrata kokošinca kako bi se perad zaštitila od kuge. Istom krvlju bi se škropila stajska vrata protiv bolesti životinja te ulazna vrata u dvorište da se zaustavi svaka zla sila ili pak zarazna bolest.

Na Fašnjek žene ne bi prele kako vjetar ne bi odnio ili raskrio krovove, nisu ni šivale kako se ne bi spriječila plodnost kokoši . . .

Za objed se pripremala kisela juha sa suhom svinjskom glavom i pekli su se kraflini – krafne, koje su imale više naziva. Neki od njih su: spuhi, fonjki, lopte, puškači. Pekli bi se i sitni kolači listanci, puterkraflini i tanke krpe – trešće. U te dane takvi kolači bili su obavezni jer su se nudili maškoricima koji su dolazili nakon ručka. Pojedine grupe odijevale bi se u maškare, druge u kugače. Maškare bi napunilesijenom ili slamom staro odijelo, prekrili obraz, uzeli batinu i rastjerivali djecu, ali i starije. Kugači su bili odjeveni u svatove, kraljeve ili ostalu visoku gospodu, vozili bi se kočijama, hodali po kućama te plesali do mrkle noći.

Večera je također bila posebna i svečana, na kojoj bi se okupili prijatelji, rodbina, susjedi, ali svi maskirani. Kuhao se kokot čija je krv imala toliko važnu funkciju, a uz njega i svinjetina – lokoti. Uz to bi se dodao hren. Tada bi se poslužila pečena guska ili raca s mlincima, kiselo zelje sa suhim mesom, gibanice sa zeljem, makom ili s repom. Večeralo se kasno, oko deset sati i trajalo bi do pola noći.

U pola noći gazda kuće bi blagoslovio stol i jelo koje bi ostalo i molio se Očenaš. Nakon molitve se ništa nije smjelo jesti. Zvona bi zazvonila usred noći i navijestila da započinje post.

Tako su maškare nekad značile da čovjek takvim postupkom (oblačenja) mora iz sebe odagnati zle sile kako bi se dalje moglo normalno živjeti.

Ujutro na Fašnik već bi išla opremljena kuma i nosila dijete na krst. Jedan bi maškor glumio dječji plač, drugi nosio svijeću, dok su ostali bili pratnja. Oko deset sati bi se skupili svatovi za vjenčanje. Bilo je i puno pojedinačnih maškara koji su štapovima natjerivali djecu. Popodne su grupe obilazile selo te plesale uz glazbu. Kočije u kojima su se vozili bile su veselo i svatovski okićene. Dok su se jedni oblačili u Cigane, drugi su bili različite životinje: klafre, štrke, medvedi, konji, krave, a neki su bili odjeveni poput simbola smrti. Čak su se krznene kaputi naopako oblačili, važnu ulogu su imale i plahte, deke, vreće, krep-papir, dok se na obraz stavljala gaza ili neka druga prozirna tkanina. Pjevalo bi se, plesalo, ludovalo sve do pola noći. Nakon dvanaeste ure sve bi prestalo i utihnulo. Svaki je čovjek skidajući masku ulazio u stvaran život. Tada se govorilo da je lako biti sakriven pod maskom, ali da je teško ako je moramo cijeloga života nositi!

Mada se na ljudskom licu vidi svaka maska, mi redovito težimo da se sakrijemo pod nečijom tuđom.

Izvori: Luciju Krnjak, iz knjige 'Moja baština', 2009.

Maja MLAKAR

Pobjednici jutarnje smjene- 2.d razred

2.d razred - Nikolina Štefan i Martina Gudlin

3.b razred

Pobjednice poslijepodnevne smjene- ekološka ekipa

1.a razred

TU NEMA VIŠE PROGLEDAVANJA KROZ PRSTE, OPRAVDAVANJA I SLIČNO

MATURANTI – BEZ STRESA!

Koliko je školovanje u našoj školi pomoglo svestranoj Anji Dobranić, prošlogodišnjoj maturantici smjera medijski tehničar i kako sebe vidi u budućnosti pročitajte u nastavku.

STUDIJ

Trenutno sam u Zagrebu, od početka listopada prošle godine. Studiram na FPZ-u (Fakultetu političkih znanosti), smjer novinarstvo.

Moj fakultet je doista ono što sam željela upisati još od osnovne škole. Novinarstvo je zanimanje u koje sam zaljubljena već jedan dugi period svog života. Još u osnovnoj školi pokazivala sam ambicije prema čitanju i pisanju. Od petog razreda sudjelovala sam u novinarskim sekcijama škole što sam nastavila i u srednjoj školi. Vrlo sam ponosna i sretna što sam ga upisala i svaki dan nastojim opravdati to što sam dobila priliku da studiram.

Nije lagano, posebno ne na početku. Ovo nije ni približno slično srednjoj školi, ne poznaješ nikoga, sam se moraš snaći. Novi predmeti, velike dvorane i hrpa ljudi koje ne poznaješ. Profesori više ne gledaju na nas kao na učenike koje treba usmjeriti na pravi put, već kao na mlade ljude koji su odgovorni sami za sebe. Tu nema više progledavanja kroz prste, opravdavanja i slično. Studenti sami moraju shvatiti što znači riječ odgovornost i da im više nitko neće pomoći ako oni sami sebi neće. Naravno, to nije tako loše. Za-

pravo, to uopće nije loše. Mogu reći da mi je ta prekretnica jedan veliki izazov u životu koji sam vrlo rado prihvatila i za sad sam zadovoljna svojim radom. Stekla sam puno novih prijatelja iz cijele Hrvatske i našla jednu svoju grupu ljudi s kojima se svakodnevno družim, čak i izvan fakulteta. Sve su to zaista divni ljudi i drago mi je što sam ih upoznala.

Stanujem kod Kvaternikovog trga, što je vrlo blizu FPZ-a, pa mi stvarno nije daleko. Ponekad volim prošetati pješice, treba mi kojih deset minuta, posebice kad je ljepše vrijeme. Jako volim Zagreb, osvojio me taj grad.

SREDNJA ŠKOLA

Naravno da mi je školovanje u Graditeljskoj školi Čakovec koristilo. Smatram da je obrazovanje jedan od najvrednijih statusnih simbola čovjeka. Čovjek uči dok je živ.

Ima gradiva koje sam u srednjoj naučila i samo proširila sada na fakultetu. Npr. u prvom semestru imala sam predmet „Informacijske i komunikacijske tehnologije“ što je vrlo slično jednom predmetu koji sam imala u srednjoj školi (Internetske i komunikacijske tehnologije).

U srednjoj mi stvarno nije bilo teško, bez problema sam prolazila s odličnim i stigla ispunjavati sve obaveze u školi i izvan nje. Zapravo, nisam ni imala nikakva očekivanja u srednjoj. Upisala sam zanimanje medijski tehničar bez nekakve prev-elike upućenosti u to zanimanje. Ali nije mi žao što sam to završila, naprotiv, korisno je, i usko je povezano s novinarstvom. A svi znamo da su mediji jedna od najvećih (ako ne i najveća) sila u svijetu.

Društvo u srednjoj bilo mi je super. Svi su bili dragi ljudi. Naravno da se nismo svih tridesetak, koliko nas je bilo, svakodnevno kolektivno družili. Stvarale su se grupice (kao i u svakom razredu) koje su se intenzivnije družile. Ali generalno,

bili smo složan i dobar razred. I volim ponekad uspoređivati naša svakodnevna bezbrižna druženja u školi s trenutnom situacijom koja je puno ozbiljnija. Ali sve je to dio života i odrastanja. Ljude koji su mi bliži iz bivšeg razreda vidim češće, a one koje još nisam vidjela od srednje, nadam se da ću sresti žive, sretno i zdrave, ako ne prije, a onda na obljetnici mature.

Kao najljepšu uspomenu navela bih za primjer cijeli maturantac kada smo se nezaboravno proveli. Jasno, bilo je i smiješnih zgoda. Mislim da će to svakom od nas ostati u jednom lijepom sjećanju.

NOVINARSTVO

U školi sam radila četiri godine u već prije spomenutoj novinarskoj redakciji. Pisala sam za naš školski list „Graditelj“. U završnom razredu prošle godine prijavila sam se sa svojom bivšom profesoricom i mentoricom Ljiljanom Ille na Županijsku smotru LiDraNo 2013. Predstavila sam se sa radioreportažom „Cheer-

Cheerleadersice LIVI

leaders Livi“ u kojoj sam prikazala svoj cheerleading klub na Europskom prvenstvu u Pragu, a u kojem sam plesala devet godina. Rad je bio pohvaljen na županijskoj razini i predložen za Državni Lidrano te nas je komisija odlučila pozvati u Primošten na Državnu smotru. Ondje je moj rad bio odabran za produkciju na završnoj svečanosti zadnje večeri. Dobila sam mnoge pohvale od iskusnijih novinara, među njima i novinara HRT-a s kojima sam ostala u kontaktu, posebno sad u Zagrebu. Uza sve to, državna razina mi je donijela bodove pri upisu na fakultet.

Moji planovi za budućnost su vezani uz novinarstvo, naravno. Najveća želja mi je završiti, diplomirati i raditi kao novinarka. Volim komunicirati i pričati s ljudima, slušati ih, volim pisati i čitati. Iskreno se nadam kako ću se pronaći u tom poslu. Što se tiče mojih aktivnosti, trenirala sam cheerleading devet godina u čakovečkom klubu Livi i budući da sada studiram u drugom gradu, nemam mogućnost treniranja, nažalost. Ali položila sam ispit za licenciranog CCA i ECA suca, tako da ću ubuduće suditi na natjecanjima. Početkom lipnja ove godine očekuje me suđenje na Državnom prvenstvu u Zadru.

DRŽAVNA MATURA

Što se tiče državne mature moram napomenuti da se moje mišljenje promijenilo od onog prošle godine. Vjerojatno kao i svaki maturant, razmišljala sam kako je matura ne-realni pokazatelj znanja i da bi se trebala ukinuti. Ali nakon završene mature shvatila sam da to zapravo i nije toliko strašno koliko se čini i da se samo treba dobro pripremiti, posebno za one razine koje traži vaš budući fakultet. Istina, to razdoblje je zasigurno najstresnije razdoblje jednog srednjoškolca, ali ako su temelji znanja kvalitetni, maturant se neće razočarati. Konkurencija je velika, to svakako, ali morate znati da ste vi jednako pametni i sposobni kao i svi ostali, samo morate u to vjerovati i pokazati to na tom „sudnjem“ ispitu. Ja osobno pisala sam višu razinu Hrvatskog i Engleskog jezika i nižu Matematike (nikad nisam bila sklona rješavanju matematičkih zadataka). Izborni

Sa radijskom emisijom „Cheerleaders Livi“ na državnoj smotri LiDraNo 2013.

predmeti bili su mi Politika i gospodarstvo, Povijest i Informatika. Zadovoljna sam svojim rezultatima, jer su mi donijeli upis na željeni fakultet.

Budućim i sadašnjim maturantima voljela bih poručiti: „BEZ STRESA! „Matura nije nikakav bauk kako se priča i njoj morate prići kao i svakom drugom ispitu, smireno. Dobro se pripremite, proučite ispitne kataloge, pročitajte djela koja se traže i sigurno neće biti problema. Želim svima da vam matura prođe čim uspješnije i da se upišete na željeni fakultet. Ako netko i ne uspije, nije

kraj svijeta. Uvijek postoji druga prilika. Ostaje i jesenski rok ili iduća godina. Samo nemojte odustati. Govorim iz vlastitog iskustva i iskustva svojih prijatelja. I onda, kada konačno upišete ono što volite i kada učite ono što vas zanima, tek onda ćete biti zadovoljni sobom i vidjet ćete kako je to dobar osjećaj. A za maturantske dane i Coolijadu vam želim da se svi dobro zabavite, iskoristite zadnje dane sa svojim prijateljima najbolje što možete, jer će to biti dani koje ćete pamtiiti cijelog života. **Sretno svima!**

Anamarija GRKAVAC

JESTE LI ZNALI

- ...da je Europa ime žene u grčkoj mitologiji, koju je oteo Zeus u liku bika?
- ...da u Sjevernom moru ima četiri puta više ribe nego u Sredozemlju, iako je znatno hladnije?
- ...da je postojao prijedlog da zastava Europske unije bude prugasta?
- ...da je Leonardo da Vinci provodio autopsije na leševima da poboljša znanje iz anatomije?
- ...da Albert Einstein nije nikada nosio čarape?
- ...da je aspirin izumljen 1893. od strane njemačkog kemičara Felixa Hoffmana?
- ...da je španjolski pisac Miguel de Cervantes izgubio lijevu ruku u bitci kod Lepanta?
- ...da je švedski skijaš Ingemar Stenmark pobijedio u 86 utrka u svojoj karijeri?
- ...da Stonehenge datira iz kasnog kamenog i ranog brončanog doba, otprilike 3000. - 1000. prije Krista?
- ...da je Slovenija jedina država koja u nazivu na engleskom jeziku ima riječ LOVE (ljubav)?
- ...da Vatikan ima najviše stanovnika po metru četvornom na svijetu (2000)?

NIKOLA GEJMER

Varaždin PES 2013. 1v1

VFA Osijek 1v1 & 2v2

Nakon što je prošle godine u mjesecu studenom na Zagrebačkom velesajmu, na natjecanju „Info Gamer“ naš učenik **Nikola Janković, 2.d**, u igrici PES 2014 osvojio 2vs2 i odnio prvo mjesto sa svojim bratom i novčanu nagradu u iznosu od 400 kn, a u 1vs1 natjecanju PES-a 2014 zauzeo je 2. mjesto s nagradom Tablet Pipa max6, odlučili smo porazgovarati s njim i vidjeti kako uspijeva spajati školu i svoju ljubav prema igricama.

Kako si započeo s igricama? Netko ti je preporučio te igre, ili?
Počeo sam igrati na nagovor svog starijeg brata koji također igra PES. Ma, sve je to počelo od djetinjstva i rado se sjećam tih prelijepih početaka

S koliko godina si počeo igrati i koja ti je prva igrica koju si igrao?

Počeo sam igrati Pes sa pet godina. A prve se baš i ne sjećam.

Koje igrice voliš najčešće igrati i što ti je kod njih najzanimljivije?

Najviše volim sportske igrice, a to je nogomet Pro Evolution Soccer (PES), zbog toga jer i sam treniram taj sport. Ova igra mi je zanimljiva jer u njoj ima realnosti u odnosu na druge igre.

Koliko vremena dnevno provodiš igrajući i koje su tvoje omiljene igrice?

Nekada znam i ne igrati otprilike tri do četiri tjedna, a kad se ponovo prihvatim posla onda mogu u komadu odigrati i po sedam do osam sati. Omiljene igre su mi PES i Top Spin (tenis).

Da li ti je zanimljivije igrati u paru ili sam i zašto?

Zanimljivije je igrati u paru jer ima više lijepe igre, a meni osobno je draže igrati 1 VS 1 zbog toga što sam sve osmišljavao i sam sam kriv ako nešto zeznem.

Kupuješ li igrice ili posuđuješ od prijatelja?

Kupujem igrice svugdje po svijetu samo da prođem jeftino i da je s igrom sve za 5.

Misliš da je normalno da svaki dečko voli igrati igrice i smatraš li da je to samo za dečke ili i za cure?

U ovo današnje vrijeme je nenormalno ne igrati neku od toliko igrica. U ovom slučaju kad je PES u pitanju to baš i nije za cure, ali se i tu nađu, ko i svugdje.

Da možeš osmisлити neku igru, kako bi ona izgledala? Molim te, opiši nam je!

Definitivno – to bi bio rukomet, a jedan od razloga je jer još nitko u svijetu nije napravio ništa slično.

Što želiš u budućnosti postići time i imaš li neke planove u vezi s tim?

Kao prvo želim ponijeti titulu prvaka Balkana, prošle godine mi je to izmaknulo za dlaku. Nadam se da ove neće, a onda namjeravam krenuti igrati po državnim turnirima i naći dobrog sponzora.

Kvari li igranje igrica tvoj prosjek u školi i da li ti roditelji dopuštaju da provodiš toliko vremena ispred računala?

NE, ni najmanje. Roditelji se brinu zbog toga, ali ja to sve riješim.

Bi li mogao izdržati dva do tri tjedna bez igrica?

Naravno da bih mogao. Sve je to stvar volje i osobnog stava.

Karla KOVAČIĆ i Paula PINTARIĆ

GIMNASTIČARKA

Karla Kovačić učenica je 1.d razreda Graditeljske škole, smjera medijski tehničar. To zanimanje ju je privuklo zbog pozitivnih priča koje su kružile o njemu.

Kako si se odlučila baš za ovu školu?

Nakon puno razmišljanja o smjeru dizajner unutrašnje arhitekture, za ovaj smjer me zainteresirala prijateljica koja sada također ide sa mnom u razred. Nije mi nimalo žao što sam se upisala u to zanimanje jer je puno lakše od dizajna.

Što te zapravo privuklo tom smjeru?

Pa privukle su me priče o radu na računalu, o fotografiranju, videu i zapravo svemu što je sastavni dio medija.

Čime se baviš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme spavam, družim se s prijateljima, a navečer odlazim na treninge.

Od kada se baviš gimnastikom i zašto?

Gimnastikom se bavim od svoje sedme godine, zapravo od 1. razreda osnovne škole. A njome se bavim zato što sam kao četverogodišnjakinja radila stoj na rukama, „špage“, „mostove“ i slične akrobacije po kući. A bila sam vrlo gipka i svidio mi se taj sport kada su mi ga roditelji pokazali na TV-u.

Kako si uopće počela s tim vježbanjem, gimnastikom?

Sve je zapravo počelo tako što su mi roditelji pokazivali natjecanja u gimnastici na TV-u i željela sam probati i onda su me samo jedan dan odveli u Šenkovec, u malu dvoranu i tako sam počela trenirati, ali to je više bila ritmička gimnastika. Nakon toga su me u 3.razredu premjestili u „Aton“ u Nedelišće, a u 6.razredu sam otišla u „Macan“ u Čakovec. Ovo je sada najbolji klub i puno su me naučili.

Što te zapravo privuklo tom sportu?

Privukle su me sve vježbe koje oni rade i sva ta natjecanja te putovanja s mojom ekipom.

Koji su tvoji današnji rezultati?

Imam kod kuće nekih 7 ili 8 medalja, ali sa državnih i os-

talih natjecanja imamo puno pehara koje smo osvojile kao ekipa. A imam i 1. mjesto u Međimurju.

Kako uspijevaš uz školu i školske obaveze stići još i na treninge?

Iskreno rečeno, ne stignem baš; i sad imam puno manje vremena za odlaske u dvoranu, ali jedanput na tjedan obavezno odlazim na treninge, a kad se bliže natjecanja i tri puta tjedno. Sviđa mi se i jako je dobro to što imam školu ujutro pa doma dođem već oko dva i onda stignem učiti i imati malo slobodnog vremena, a oko 18 h odlazim na treninge. Sve to je teško i naporno, ali ako nešto zaista voliš, nije ti teško.

Kakvi su tvoji planovi i želje?

Planovi su mi da sljedeće godine položim sudački ispit i da dođemo i ove godine kao i svake do sada na državno natjecanje pa osvojimo neko od tri mjesta. A želje su mi da ne slomim nogu ili ruku i da još više napredujem te ostvarim sa svojom ekipom još mnogo dobrih rezultata.

Marina MEZGA

NEMAJU POJMA ŠTO JE MJERILO, KAKO SE CRTA U AUTOCADU, ŠTO JE TLOCRT

„ŠTO JE UZROK SMRTI MICE TREBARČEVE?“

Tihana Hajdinjak, naša bivša učenica, završila je 2013. godine smjer Dizajn unutrašnje arhitekture. Trenutno je na studiju dizajna u Ljubljani i našli smo se s njom za vrijeme produženog vikenda.

Kako ti je na fakultetu? Je li teže nego u srednjoj školi?

Trenutno mi je odlično. Zadovoljna sam izborom fakulteta jer je to ono što sam stvarno željela. Zapravo mi je to bio i jedini izbor. Naravno da je teže nego u srednjoj školi jer imam više obaveza, više gradiva za naučiti i naravno puno, puno kreativnih radova, tako da svaki dan na predavanje moram doći s punom glavom ideja. Ali je i ljepše jer ovisim sama o sebi, profesori se ne ljute ako nešto ne napraviš na vrijeme - ipak je to umjetničko zanimanje, a ideje ponekad ne dođu uvijek na vrijeme.

Je li ti se bilo teško upisati na taj fakultet? Zašto si odabrala baš taj?

Nije bilo lako jer sam morala napraviti mapu određenih radova, odlaziti u Ljubljanu na prijemne ispite i rješavati svu potrebnu dokumentaciju za upis budući da je trebalo prevesti na slovenski sve potvrde i dokumente. Taj fakultet odabrala sam iz istog razloga kao i zanimanje u srednjoj školi. Jer volim to raditi i uživam u dizajnerstvu interijera i namještaja.

Gdje stanuješ i koliko ti treba od stana do fakulteta?

Stanujem u Trzinu i do fakulteta imam oko 7 minuta hoda. Tražila sam stan tako da bude čim bliže faksu i na sreću, našla sam ga.

Je li ti školovanje u GŠČ-u koristilo?

Sada tek, nakon par mjeseci na fakultetu, vidim koliko mi zapravo koristi jer većina studenata je došla iz gimnazije ili slovenske "oblikovne škole" i nemaju pojma što je mjerilo, kako se crta u autocadu, što je tlocrt i puno stvari koje sam ja naučila u srednjoj školi. Ali još uvijek smatram da bi se neke stvari morale u srednjoj školi raditi detaljnije, naravno stvari važne za dizajnere. I mislim da bi se trebalo vježbati predstavljanje projekta ispred puno ljudi jer je prezentacija kod dizajna najvažnija.

Je li ti bilo teško u srednjoj školi?

Meni osobno nije bilo teško.

Jesu li se ispunila tvoja očekivanja u srednjoj školi?

Uglavnom jesu.

Nedostaju li ti prijatelji iz razreda? Čuješ li se s njima sad?

Naravno. Ipak četiri godine svaki dan provodiš s njima. Rijetko se čujemo, nažalost.

Što misliš o školi i što bi promijenila?

Škola je u redu i ne bih ništa mijenjala.

Kad bi sad bila 8. razred, bi li se opet upisala u GŠČ?

Teško je reći sada kada sam sve to već prošla, ali ako bi sve opet završilo kao sad, naravno da bih.

Neka anegdota/biser iz srednje škole?

U prvom razredu, na prvom satu tehničkog crtanja predstavljala nam se profesorica Carmen Pazman i naglasila je da je Carmen sa C, a prijatelj iz razreda je rekao "znači Karmenc"? Jesi li išla na slobodne aktivnosti u školi i kako ti je bilo? Išla sam na Tamburašku grupu u prvom i drugom razredu, a od 2. do 4. razreda na odbojku kod profesorice Gjerapić i oboje mi je ostalo u lijepom sjećanju.

Čime se sad baviš?

Uglavnom faksom. Budući da sam u Ljubljani cijeli tjedan, morala sam nakon osam godina, nažalost, odustati i od mažoretkinja.

Kakvi su ti planovi za budućnost?

Najprije završiti fakultet, a onda naći posao za koji se školujem, po mogućnosti u inozemstvu, pa se zato nadam da će se do onda malo popraviti situacija vezana uz zapošljavanje.

Što misliš o državnoj maturi?

Neke stvari kod državne mature su po mom mišljenju nepotrebne i pitanja znaju biti subjektivna, tako da se ne može odlučiti za odgovor. I smatram da koliko god se učiš kroz sve četiri godine, nikad ne možeš naučiti sve. Uvijek nešto promakne.

Što bi promijenila?

Spojila bih osnovnu i višu razinu na jedan ispit tako da i gimnazijalci i učenici ostalih škola imaju iste kriterije.

Je li bilo teško?

Neki predmeti su bili lakši, a neki teži.

Koliko i od kad se treba pripremati i učiti za maturu?

Navodno od početka 1. razreda, no ja sam počela sredinom zadnje godine, u 4. razredu. Naime, znala sam da mi matura ne treba za upis na fakultet.

Kako je izgledalo i sjećaš li se nekog pitanja?

Da, sjećam se pitanja povezanog uz ulomak iz Krležinog romana „Povratak Filipa Latinovicza“: Što je uzrok smrti Mice Trebarčeve?

- bolovi
- krvarenje
- požar
- upala

Koje si predmete/razine pisala na maturi i zašto baš te?

Uz glavne predmete sam pisala i likovnu umjetnost budući da smo taj predmet imali sve četiri godine i mislim da sam puno toga zapamtila. Iskreno, nisam zadovoljna rezultatima, ali nisu me ni previše zabrinjavali jer kao što sam rekla, znala sam da mi nisu uvjet za upis na fakultet.

Antonia HAJDINJAK

ŽIVOT IZ DANA U DAN

Rat. Stvar koja se ponavlja stoljećima. Nažalost, i mi smo u bliskoj prošlosti doživjeli tu groznu stvar. Svaki rat na sreću završava, tako je završio i za nas. Što ostaje iza rata?! Tisuće i tisuće kilometara kvadratnih: samo razrušena sela, njive, šume; sve to zagađeno je ostacima rata. Stotine tisuća mina ukopanih u zemlju, neeksploziranih, topničkih i minobacačkih granata ostalo je "posijano" po zemlji.

Moj tata je također bio sudionik rata kao branitelj. Nažalost, vidio je što minska eksplozivna sredstva mogu učiniti čovjeku. Sva razrušena sela i gradove nakon rata trebalo je obnoviti. Prije ulaska građevinarstva da obnove kuće i prije ulaska ratara na njihovu zemlju trebao je netko stručan očistiti to područje od mina. Tako je moj tata nakon rata postao pirotehničar. Uvjet je bio da ima izvrsne psiho-fizičke sposobnosti. Posao pirotehničara je izuzetno zahtjevan posao koji iziskuje veliku koncentraciju i smirenost. Svakodnevni odlazak na posao bio je avantura, iz dana u dan. Pijući prvu kavu u hotelu gledao je ljude kako odlaze na tržnice, u urede, tvornice, svatko na svoj posao. Zavidio im je na tome jer njegov posao, tj. odlazak na minsko polje u osam sati ujutro, nije garantirao da će u tri naest sati izaći živ. Netko je morao pronaći i uništiti ta sredstva zla da bi ratari mogli slobodno obrađivati zemlju, djeca se igrati oko

škole, a izletnici slobodno hodati šumom. Kilometrima daleko od kuće, misleći na obitelj, odlazi do minskog polja. Stavlja na sebe zaštitnu opremu pirotehničara, uzima detektor mina i prije nego što ga upali, maksimalno se koncentrira. Sada zna da više ne smije misliti ni na što drugo, osim na mine ispred sebe. Kada pronade minu i kada je onesposobe i unište, kaže, osjećaj je fantastičan. Svaka ta uništena mina spašava život nekome tko bi slučajno naišao na nju. Nakon izlaska iz minskog polja, iako je psihički i fizički umoran i "iscijeden", osjeća se veličanstveno. Prošao je dobro još jedan dan i najsretniji je kada se čuje s obitelji nakon radnog vremena. Zadovoljstvo je još veće kada se očiste sve mine i kada vidi neizmjerenu sreću ljudi koji mogu nakon dugo godina ponovo doći na svoju neobrađenu zemlju, ući u svoje kuće i pustiti svoju djecu da se vani slobodno i bezbrižno igraju.

Baveći se ovim poslom prošao je cijelu Hrvatsku, od Dubrovnika do Belog Manastira. Radeći dugi niz godina na tom je poslu naučio život gledati drugim očima. Pirotehnički posao, kojim se moj tata počeo baviti stjecajem okolnosti, izuzetno je zahtjevan. Statistika kaže da od sto ljudi samo osam njih jest psiho-fizički sposobno raditi taj posao pirotehničara. Eto, moj je tata jedan od njih!

Nives SANDRIN

Moj tata Damir

Tatini kolege - pirotehničari

PAŠTETA - mina

Uništavanje mina

INTERNET - REVOLUCIONARNI MEDIJ

INTERNET

Koristiš li se često internetom?

Matija: Da, svaki dan.

Anja: Da.

Dino: Da, koristim se svakodnevno.

Vinko: Koristim se svakodnevno.

Što najčešće radiš na internet?

Matija: Pa, na primjer, na fejsu sam ili nekim društvenim mrežama kako bih mogla komunicirati sa svojim prijateljima.

Anja: Pa, ako trebam nešto za zadaću ili surfam.

Dino: Pa, većinom surfam ili sam na fejsbuku ili se dopisujem ili igram igrice preko interneta i tako.

Filip: Najviše za Facebook ili za Wikipediju kad nešto ne znam.

Koje su stranice koje najčešće posjećuješ?

Matija: Facebook i Wikipedia.

Anja: Facebook.

Dino: Facebook, Youtube, neke razne Forume i tako.

Filip: Najčešće Facebook i Youtube.

DRUŠTVENE MREŽE

Znaš li što su društvene mreže?

Denis: Facebook, Youtube i to.

David: Da, to su mreže pomoću kojih se ili sporazumijevamo ili pretražujemo neke stvari ili ljude i saznajemo možda više o njima ili slušamo glazbu i tak.

Laura: Znam, svakodnevno se njima koristim!

Matija: Da, znam!

Paula: Pa da!

Anja: Da!

Kojom društvenom mrežom se najviše koristiš?

David: Pa koristim se najviše Facebookom, a na mobitelu se znam koristiti Viberom.

Igor: Pa Facebookom kao i svi mladi!

Lana: Aa, Facebook i Youtube.

Matija: S Facebookom, Viber, Skype.

Paula: Pa Facebook, Youtube pak, pa sve te pak, većinom svim.

Anja: Facebook, Ask i tak.

Opiši u kratko što radiš na društvenim mrežama.

Denis: Najviše se dopisujem s drugima, a na Youtubeu puštam glazbu.

Laura: Pa provjeravam da li ima nešto novo što mi treba za školu, razgovaram sa rodbinom i tako.

Lana: Pa dopisujem se s prijateljima, malo slušam muziku i tako.

Matija: Pa dopisujem se smiješne stvari sa prijateljima ili tako nešto.

Paula: Pa dopisujem se s prijateljima, gledam slike, videoe, pak onda slušam pjesme i tako.

Koga prihvaćaš za svog prijatelja, provjeravaš li prije nego što nekog prihvatiš?

Denis: Provjeravam svaki put i prihvaćam one s kojima imam najviše prijatelja.

David: Pa većinom i ne zato jer, ono, ponekad znam neke ljude i zaboraviti koje upoznam tako da uvijek prihvaćam, onda se poslije možda tek sjetim koje su te osobe u stvarnom životu.

Laura: Da, obavezno provjerim njegov profil i koji su nam zajednički prijatelji.

Lana: One koje poznam, a one koje ne poznam ne prihvaćam!

KONZUMIRAMO LI

Internet je (kao i ostali tehnološki mediji) revolucionarni medij za edukaciju, i ima sposobnost da promijeni cijeli svijet. Kako ga mi koristimo, tako će i on nas mijenjati.

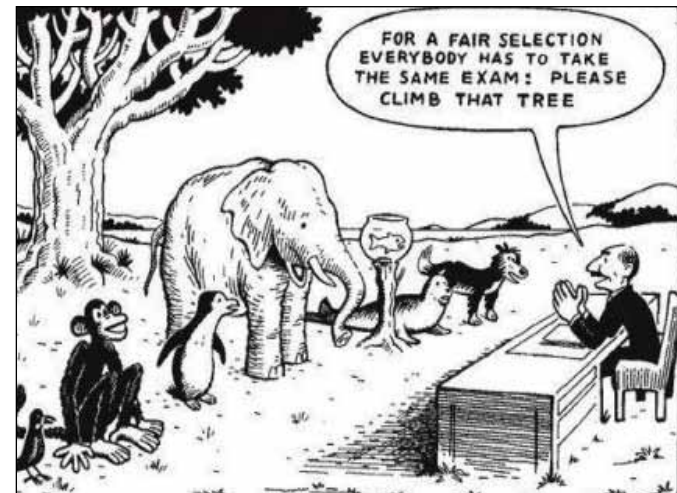
Mediji se danas mogu podijeliti na receptivne i interaktivne. Klasični su receptivni mediji časopisi i televizija. Iz takvih se medija isključivo prima, nema mogućnosti ni za kakvu interakciju. Internet je u skupini interaktivnih medija. U svojim je počecima i internet bio samo receptivni medij, a nevjesti ga korisnici na taj način koriste i danas, iako je internet već dugo izrazito interaktivni medij.

Mnoga istraživanja su dokazala da je velik broj mladih ovisan o internetu, iz čega se zaključuje da je internet generalno loš za sve nove generacije koje su se rodile u vrijeme njegova postojanja. Istina je da možete biti ovisni o internetu, no toliko možete biti ovisni i o svim ostalim medijima. Često možete čuti kako netko iz starije generacije komentira da današnja djeca uvijek vise za tim mobitelima i da uopće ne misle svojom glavom. No pri tome zaboravljaju da su i oni nekada „visjeli“ za novinama i časopisima kada su prvi put predstavljani.

Također, problem ovdje nije internet, ni mobilni uređaji i računala, već needucirana mladež. Internet je interaktivan, na njemu se nalazi ogromna, beskonačna količina informacija. Načini na koji se možemo educirati koristeći internet su beskonačni, no je li nas to itko učio? Bolje pitanje jest je li nas itko učio kako učiti? U školi učimo matematiku, povijest, hrvatski, politiku itd., no nemamo predmete koji bi nas naučili nešto praktično za život. Mlade generacije ne znaju kako koristiti internet u edukacijske, interaktivne i kreativne svrhe. Biti konzument je lako jer svi proizvođači čine interakciju sa svojim medijima što lakšom, ali rijetko tko otkrije interaktivnu stranu interneta nakon toga.

To je generalni problem u današnjem svijetu. Korporacije žele da konzumiramo jer oni tako dobivaju profit.

INTERNET?!

Vrlo je lako kontrolirati ljude jer se ne znaju braniti od konzumiranja zato što ih nitko tome nije naučio. Također nitko nije naučio starije generacije kako se uopće koristiti novijim medijima pa tako ni oni nas ne mogu naučiti kako se pravilno koristiti istima. To je veliki problem jer će generacije konzumenata napraviti još veće generacije konzumenata.

U vrijeme velike tehnološke evolucije u zadnjih dvadeset godina, škola je ostala ista. To bi se trebalo promijeniti i cijeli školski sustav bi se trebao osuvremeniti na današnjim standardima. Škola ubija kreativnost djece i ne podupire dijete da misli svojim mozgom, već da samo uči definicije i pravila zagovarajući tako i sve ostale akademske sposobnosti. Škola nas uči da konzumiramo i to smo prenijeli i na medije, a i na naš privatni, izvanškolski život. Kad bi se škola razvijala u tom smjeru osigurala bi više fleksibilnosti i podupirala kreativnost te tako i smanjila znatno ovu golemu količinu konzumenata.

Ivan GOMBAR

Matija: Pa ne.

Paula: Pak prihvatim ih sve.

Kako bi u tri riječi opisala/opisao svoj profil?

Denis: Hmm, u tri riječi? Pa niti ne znam.

David: Pa, na mom profilu se može stvarno svega naći, ono, nekad sam čak i pisao gluposti zbog kojih sad stvarno žalim, pa i kad sad idem gledati u *history* što sam pisao, stvarno me bude sram.

Igor: Isuse, u tri riječi? Pa ne znam, zatvoreni, hmm, mislim da je nezanimljiv i ima malo obavijesti.

Lana: Hmm, pa ima dosta objavljenih pjesama, statusa i slika.

Matija: Ahh, iskreno ne znam!

Paula: Ne znam!

Pratiš li službene profile tj. stranice?

Denis: Am, službene profile, pa niti ne baš, najviše Facebook stranice koje reklamiraju svoje stvari.

David: Ponekad pratim neke gamerske stranice pošto sam ja gamer i igram igrice tako da pratim webове i forume.

Laura: Je.

Lana: Amm, da!

Matija: Paa, ne.

Anja: Ne!

Kojeg su sadržaja te stranice?

Igor: Pa većinom pratim za školu, školsku stranicu i tak.

Lana: Pa većinom su ljubavnog i humorističnog sadržaja.

David: Neke gamerske stranice pošto sam ja gamer.

Je li tvoj profil dobro osiguran od provala, hakiranja...?

Denis: Je, znači stavio sam dugu lozinku i to.

David: Pa ja mislim da je, nikom ne dajem svoju lozinku i stvarno sve držim za sebe ne dijelim ono što bi netko mogao zlouporabiti.

Laura: Do sad se nisam susrela s tim pa mislim da da.

Sanja: Hmm, da!

Anja: Pa mislim da je.

Jesu li društvene mreže pozitivno utjecale na ljude u tvojoj okolini?

Anja: Pa na neke da, na neke ne!

Matija: Pa na nekoje!

Lana: Amm, da!

Koristiš li chat ili više prakticiraš razgovor u život?

Denis: Hmm, pa jedno i drugo zapravo.

David: Ponekad koristim chat, ali možda se čak nekad i više koristim Skype-om pa se i zvukovno čujem možda čak i vidimo preko kamere i tako.

Laura: Pa koristim chat ali draže mi je s nekim razgovarat u živo.

Lana: Više razgovaram u živo, ali ponekad i chat!

Matija: Am, pa većinom chat pošto sam više kod kuće.

Anja: Chat!

Što misliš jesu li društvene mreže dobre ili loše?

Matija: Pa loše. Stvari koje objavljujete mogu kasnije završiti na internetu pa ih mogu vidjeti ostali ljudi. Nekad se ne možeš niti zaposliti zbog nečega što si objavio na internetu.

Anja: Pa mislim da su loše jer provodimo više vremena na društvenim mrežama nego što učimo.

Denis: Pa ovisi kakve su. Facebook ima svoje dobre strane, malo je loših, ali uglavnom je jako dobro.

OPASNOST NA INTERNETU

David: Pa mislim da su i dobre i loše. Dobro je to što se može lakše komunicirati, ne moraš nekog zvati na telefon ili mobitel, a loše je to što ima i vrijeđanja i svakojakih nasilja na internetu.

Paula: Mislim da su loše jer provodimo previše vremena na tome, a manje se družimo vani s prijateljima.

Zašto se kaže da društvene mreže zatupljuju?

Igor: Pa ovisi kakva si osoba zapravo, znači ako puno objavljuješ nekaj kaj nije dobro objavljivati onda pogotovo zatupljuje.

Sanja: Pa zato što svi komuniciraju preko Facebooka, više ne znaju razgovarati kako se ono veli u „4 oka“.

Lana: Zato jer ima puno neprihvatljivih sadržaja.

Paula: Pa da, zato jer provodimo više vremena tu na tim mrežama nego da se nečim drugim bavimo.

Znamo da postoje ljudi koji previše provode vremena na društvenim mrežama, što bi ste preporučili tim ljudima?

Paula: Definitivno manje vremena da provode na društvenim mrežama i više se bave slobodnim aktivnostima.

Matija: Pa da krenu malo van u prirodu ili tako nešto.

Lana: Da komuniciraju s ljudima uživo.

Objavljuješ li nešto što bi moglo narušiti tvoju privatnosti?

Denis: Ne.

Laura: Ne.

Igor: Ne.

Anja: Am, mislim da ne!

Sanja: Hm.. ne!

Smatraš li da je Facebook najbolja društvena mreže?

David: Pa iskreno na Facebooku se može naći puno vrijeđanja i svega toga, ali što se tiče sporazumijevanja između ljudi ja mislim da je bolje napravljena od ostalih.

Denis: Pa Facebook nije baš onak najbolja al' je društvo stalno gore pa se možeš zabavljati dobro.

TISKOVINE

Koji je zadnji časopis koji si pročitala?

Iva: Pa mislim da je to bila Glorija.

Marko: Časopis? Ne čitam časopise.

Dražen: 24 sata.

Sanja: OK.

Josip: Mislim da Teen.

Koji bi po tebi bio najčitaniji časopis među mladima?

Iva: Pa ne znam, možda Večernji list.

Marko: Pa mislim upravo OK, jer svi koje poznajem čitaju ga.

Dražen: Pa Teen i OK.

Josip: OK ili Teen za cure, a za muškarce neki sportski magazin ili auto magazin.

Misliš li da su tekstovi na internetu pregazili ove na papiru?

Iva: Mislim da da.

Marko: Možda za neke, za mene ne.

Dražen: Da.

Sanja: Da.

Josip: Pa da zato jer sad gotovo nitko ne kupuje časopise nego sve traže na internetu.

Najpopularnije društvene mreže su: Facebook, Twiter, Ask, fm i slične. Mladi najviše vremena provode na Facebooku, neki su čak postali i ovisni o online svijetu. Facebook najčešće koriste za dopisivanje, ali i za prenošenje nekih važnih informacija. Facebook je i najpopularnije mjesto za objavljivanje fotografija. Mladi danas svašta objavljuju, od privatnih do posve nevažnih fotografija i statusa. Uopće ne razmišljaju o opasnostima koje im prijete na društvenim mrežama. Nisu svjesni i često ne mogu znati komuniciraju li sa svojim vršnjakom ili s osobom skrivenih, često zlih namjera.

Internet je postao dio našeg života, a današnja djeca su sve češće izložena nasilju na internetu. Vrlo često svoje sukobe iz stvarnog života prenose na mrežu. Čak je 40% učenika doživjelo nasilje preko Facebooka, a najviše trpe djevojčice. Često svoju privatnost stavljaju na društvenu mrežu, što dovodi do pljački. Mnogi nisu svjesni koje sve opasnosti postoje. Najveća opasnost je što već djeca prvih razreda osnovne škole imaju svoj korisnički račun na Facebooku i bez roditeljskog nadzora svoje slobodno vrijeme provode za računalom. Na društvene mreže može se prijaviti tko god želi, pod lažnim imenom i s lažnom fotografijom. Najčešće djeca nisu svjesna rizika komunikacije s nepoznatom osobom. U svemu tome iznimno je važna uloga roditelja da kontroliraju kako njihovo dijete provodi svoje slobodno vrijeme.

Proveli smo anketu po školama koliko mladi provode vremena na računalu i evo što smo otkrili:

Željka (16): Kad je škola, provedem oko 7 h dnevno na računalu koje koristim zbog društvenih mreža, slušanja pjesama, dogovora za izlaske i školu, domaće zadaće i učenje. Kad nemamo nastavu imam mnogo slobodnog vremena i tada provedem na računalu oko 10 h dnevno, većinu na društvenim mrežama.

Bruna (15): U tjednu maksimalno provedem 4 sata na internetu zbog komunikacije s prijateljima koji žive dalje od mene. Ponekad tražim informacije potrebne za školu. Svakodnevno posjećujem nogometnu stranicu vezanu za španjolski nogometni klub Real Madrid. Vikendom sam na fejsu (Facebooku). Znam da provodim i previše vremena na internetu, maksimalno 8 sati.

Lucija (15): Na internetu provodim oko 7h dnevno. Uglavnom sam preko mobitela na Facebooku i Viberu. Dopisujem se s prijateljima i dečkom.

Lorena (16): Na internetu sam 2h dnevno. Facebook koristim za provjeru zadaće i za dopisivanje.

Dino (17): Stalno sam na internetu, na fejsu sam oko 2 i pol sata dnevno, a ostalo vrijeme provodim na Youtubeu i Viberu.

Veronika (16): Dnevno sam najmanje sat vremena na internetu, no to se zna odužiti i na 4 sata. Internet koristim zbog domaće zadaće i sličnih obaveza. Na mobitelu više puta dnevno provjerim imam li nove poruke na Facebooku.

Marina MEZGA

ŠTO JE IN NA SVJETSKOJ GLAZBENOJ SCENI

Početak večeri The Brit Awards su otvorili Arctic Monkeys pjesmom „R U Mine?“ i svojim briljantnim nastupom i odlično pripremljenom pozornicom te gorućim slovima A i M podigli raspoloženje publike izazvavši gromoglasan pljesak. Podarili su publici nevjerojatnu večer u kojoj su mnogi poznati talentirani izvođači izveli svoje najnovije i najpoznatije pjesme.

Voditelj Brit Awardsa 2014. bio je James Corden čiji je ulazak na pozornicu bio vatren... u doslovnom smislu. Zapalio mu se rukav desne ruke što nije primijetio sve dok nije prošlo desetak sekundi od dolaska na pozornicu. Protupožarnim aparatom su mu ugasili goreći rukav, i iako je to očito bilo namješteno, izazvalo je smijeh publike. Philip Treacy je dizajnirao ovogodišnje Brit Awards kipiće koji su izgledali vrlo moderno te mi se stvarno svidio njihov dizajn.

Na početku večeri je bilo rečeno da publika kod kuće može glasati za Najbolji glazbeni video preko Twittera, a nominirani su bili: John Newman s „Love Me Again“, Ellie Goulding sa „Burn“, Naughty Boy s „La La La“, Calvin Harris s „I Need Your Love“ i One Direction s „Best Song Ever“.

Nagrada za najboljeg britanskog ženskog solo izvođača

3rd Eye Girl i legendarni Prince su dijelili nagradu za Najboljeg britanskog ženskog solo izvođača. Kada su došli na pozornicu i počeli pričati, voditelj James je došao do Princea i uzeo mobitel te napravio 'selfie' (za one koji ne znaju, to je kada osoba samu sebe poslika, najčešće mobitelom ili web kamerom te je onda podijeli na internetskim socijalnim mrežama) s njime, a tada su nastavili govoriti i voditi dodjelu nagrada. Nagradu je doma odnijela Ellie Goulding! Prema mojem mišljenju sve su one talentirane, ali ipak sam očekivala da nagradu dobije Birdy ili Jessie J. Birdy se proslavila svojom pjesmom Skinny Love, ali

Da li bi radije izdvojila 20-30kn za dobar časopis ili bi prosurfala ono što te zanima?

Iva: Rađe bi prosurfala.

Marko: Prosurfala.

Dražen: Prosurfala što me zanima.

Sanja: Prosurfala bi.

Josip: Prije da, ali sad više ne.

Što misliš vole li mladi danas više tipkati ili listati knjige?

Iva: Mislim da vole više tipkati.

Marko: Pa sigurno tipkat.

Dražen: Tipkati.

Sanja: Tipkati.

Josip: Pa naravno da tipkati.

RADIO

Slušaš li radio?

Zdenka: Pa, ponekad.

Matija: Pa, da, većinom da.

Dino: Da, slušam.

Nina: Pa, da.

Koliko često slušaš radio?

Zdenka: Pa, svakodnevno slušam radio a ponekad i po noći zato što moja sestra ne može spavat' bez radija.

Matija: Pa, svaki dan najmanje pola sata.

Dino: Svakodnevno slušam radio.

Puštaju li na radiju pjesme koje voliš?

Zdenka: Pa, ponekad.

Dino: Pa, puštaju većinom.

Nina: Pa je, ali najčešće ne.

Slušaš li klasičan radio ili radio na internetu?

Zdenka: Pa, moji ukućani slušaju klasičan radio, ali ja volim slušati na internetu jer su bolje pjesme.

Matija: Klasičan.

Da li ti je draže slušati pjesme na radiju ili vlastit odabir pjesama?

Zdenka: Pa, vlastiti.

Matija: Pa, radije slušam svoj vlastiti odabir.

Dino: Pa, kako kad. Ponekad, ako nađem dobar program na radiju slušam a onda kasnije potražim te pjesme na internetu.

Nina: Volim slušati radio ali više volim vlastiti odabir pjesama jer na radiju nema baš toga kaj ja slušam.

Kad slušaš radio slušaš samo glazbu ili još nešto?

Zdenka: Pa, ako ima nešto zanimljivo onda volim poslušati.

Matija: Vijesti.

Dino: Pa, većinom slušam glazbu...

Koje radio stanice najčešće slušaš?

Nina: Pa, ove domaće: Antena Zagreb, Otvoreni Radio i tak.

Što tebi znači radio i bi li mogla bez njega?

Zdenka: Pa, mislim da bih mogla.

Matija: Mogla bih bez njega i ne znači mi ništa posebno.

Dino: Pa, možda čak i bih mogao bez radija, ali mi stvarno znači puno jer svaki dan slušam radio i stvarno mi pomaže u životu.

Nina: Pa radio mi znači izvor informacija, mogu puno toga saznati, kaj je novo u gradu i tak. I ne, ne bi mogla. Radio je jako bitan za život jedne zajednice.

UMJETNOST

Što za tebe znači umjetnost?

Denis : To mi znači da se ljudi bave nečim i tako.

Nina : Umjetnost mi puno znači jer govori o životu nekog čovjeka i na taj način se možeš izraziti, pokazati nekakav svoj talent, jako je smirujuća umjetnost.

Matija: Umjetnost kao neke skulpture ili neke stvari koje su napravili neki poznati umjetnici ili slikari...

Karla: Skulpture, slike i tako to.

Dora: Umjetnost mi znači kada ljudi stvaraju nešto što vole, kada rade nešto što vole, možemo ljudima prikazati svoje osjećaje kroz neku sliku i svatko će to doživjeti na drugačiji način...

Koja je tebi najdraža vrsta umjetnosti?

Denis: Meni najdraža vrsta umjetnosti je glazba. Bavim se već sedam godina glazbom sviram gitaru.

Dora: Meni najdraža umjetnost su fotografija, i slikarstvo, sviđa mi se zato jer se možemo izraziti kroz svoje radove, kroz svoje crteže,možemo prikazati svoje misli, svoje osjećaje kroz nekakvu sliku i svatko će to doživjeti na drugačiji način.

Nina: Pa, slikarstvo, crtam doma i tako pa mi je to nekako najdraže.

Matija: Slikarstvo, lijepo mi je to što neki slikari mogu nacrtati.

Lana: Crtanje, jer mogu izraziti svoje osjećaje na listu papira.

Marko: Bavim se fotografijom, to je umjetnost koja bi meni predstavljala zabavu i hobi prije svega, a s druge strane možda i neki posao i profesionalno bavljenje time.

Po tvome mišljenju koja je danas najcjenjenija umjetnost?

Denis: Za moje godine najviše glazba.

Nina: Arhitektura, kad se puno toga gradi.

Matija: Slikarstvo i fotografija.

Karla: Više fotografije, portreti i tako to.

Marko: Mislim da je nekad bila, a još je i danas likovna umjetnost zato jer njome nastaju slike i umjetnička djela.

Koja je nekad bila najcjenjenija umjetnost?

Dora: Najcjenjenija? Pa možda slikarstvo jer je bilo najraširenije.

Karla: Mislim da kiparstvo jer su više gradili to jest radili, izrađivali skulpture.

Matija: Slikarstvo i kiparstvo.

Lana: One koje su zabilježile jako dobar događaj u povijesti.

Smatraš li se i ti umjetnikom?

Nina: Donekle, ali nisam umjetnik baš previše jer nisam se školovala za to pa ovak, više kao hobi.

Dora: Pa da.

Matija: Bavim se fotografiranjem, ali ne smatram se umjetnikom.

Lana: Pa ono, i da i ne.

Marko: Ne još, zato jer sam tek amater.

STRIP

Možete li nam reći nešto o stripu?

Anja: Pa ne čitam baš stripove ne sviđaju mi se

Denis: Pa strip znači tekst povezan sa slikom i ima svoju temu.

Jessie J je na sceni već duže vrijeme te ima mnogobrojnu publiku uključujući i mene. Ellie je bila oduševljena kao i svi koji osvoje nagradu te je svima zahvalila ukratko i otišla s pozornice s osmijehom na licu. Sljedeća je nastupala Katy Perry s novom pjesmom „Dark Horse“ te je imala odličnu raznobojnu scenografiju i svojim glasom je totalno osvojila publiku. Scenografija je sličila njezinom spotu za istu pjesmu.

Nagrada za najboljeg internacionalnog muškog solo pjevača

Nagradu za „Najboljeg internacionalnog muškog solo pjevača“ su dijelili Pharrell Williams i Kylie Minogue. Nagradu je pokupio Bruno Mars koji je to stvarno zaslužio zbog svojeg talenta i mnogih pjesama na koje smo svi plesali tijekom protekle godine. Održao je kratak govor te doveo cijelu ekipu koja mu pomaže u pisanju pjesama, snimanju videa te svemu što radi, a pogotovo turnejama, na pozornicu. Zahvalio je svima, ali najviše je zahvalio ekipi koja se samo zadovoljno smješkala u pozadini.

Nagrada za britansku zvijezdu koja se probila u svijetu slavnih ove godine

Tinie Tempah i Fearne Cotton su dijelili nagradu za „British breakthrough act“. Nagradu su pokupili Bastille koji su doista zaslužili nagradu jer imaju odlične pjesme odličnog ritma, a pjevačev glas je predivan. Voditelj James je sjeo za stol s One Directionom i pitao ih o mišljenju o Justinu Bieberu i nedavnim skandalima te je sveo cijeli razgovor na šalu. Nastupio je Bruno Mars s pjesmom „Treasure“. Plesni pokreti cijele ekipe su kao i uvijek bili odlični, a Bruno neodoljiv. Ispratili su ih gromoglasnim pljeskom.

Nagrada za najbolju britansku grupu

Lily Allen je dijelila nagradu za „Najbolju britansku grupu“, a nominirani su bili Arctic Monkeys, Bastille, Disclosure, Rudimental i One Direction, a nagradu su kući odnijeli Arctic Monkeys, potpuno zasluženo.

Nagrada za najveći globalni uspjeh

Rosie Huntington-Whiteley je dijelila nagradu za „Globalni uspjeh“, a totalno očekivano, dobili su je One Direction! Njihov je govor bio jedan od boljih ove večeri. Dečki su stigli na pozornicu bez Harrya, koji je pred kraj govora stigao na pozornicu i ispričao se za kašnjenje i rekao da je razlog bio to što je bio na wc-u. Sve je to ispalo stvarno smiješno, a on je onda nastavio držati govor do kraja. Tada je nastupila Beyonce koja je kao i uvijek izgledala predivno te svojim glasom i stasom zavladała pozornicom, oduševila publiku i prema riječima mnogih kritičara, postala kraljica večeri.

Nagrada za najbolji britanski singl

Nagradu za „Najbolji Britanski singl“ je dijelila Katy Perry. Nagradu su doma odnijeli Rudimental i Ella Eyre s pjesmom „Waiting All Night“. Tada su nastupili Disclosure i Lorde. Glazbeno

su u potpunosti zadovoljili publiku, ali scenski nastup i nije bio poseban , čak je bio i pomalo dosadan te bih savjetovala Lorde da poradi na koreografiji.

Nagrada za najbolju internacionalnu grupu

Nagradu za „Najbolju internacionalnu grupu“ su dijelili Cesc Fàbregas i Nicole Scherzinger. Pobijedili su Daft Punk, ali nažalost, Pharrell nije bio tamo da primi nagradu te je umjesto njega došao Noel Rodgers da bi preuzeo nagradu i održao govor. Tada je Ellie Goulding izvela mash-up s nekoliko svojih pjesama. Na početku svira gitaru i u pratnji klavira pjeva „I Need Your Love“, a tada je počeo pravi show s odličnom koreografijom i scenografijom na pjesmu „Burn“.

Nagrada za najboljeg britanskog solo izvođača

Noel Gallagher je dijelio nagrade za „Najboljeg britanskog solo izvođača“. Nagradu je odnio David Bowie koji nije bio tamo pa je poslao Kate Moss da je uzme za njega,a ona je pročitala govor koji je on napisao te su svi bili oduševljeni.

Nagrada za najboljeg internacionalnog ženskog solo izvođača

Nick Grimshaw je dobio poljubac od voditelja Jamesa kao i prošle godine. Nick je dijelio nagrade za „Najboljeg internacionalnog ženskog solo izvođača“. Pobijedila je Lorde za što su svi imali pozitivne komentare te su joj to pokazali pljeskom i mislim da je zaslužila nagradu jer je jedna od boljih mladih izvođača. Svojim je govorom pokazala koliko je zahvalna za nagradu i koliko je zapravo još šokirana da se nalazi tako visoko na glazbenoj sceni.

Nagrada za najbolji glazbeni video

Nagradu za najbolji glazbeni video za koju se te večeri glasalo na Twitteru je dijelio Jimmy Carr. Nagradu su odnijeli One Direction što nije iznenađujuće budući da na Twitteru imaju mnogo followera te je njihova baza fanova vrlo velika. Tada su nastupili Bastimental (Bastille i Rudimental). Njihov je nastup bio odličan te su digli publiku na noge i svi su se ljuljali u ritmu glazbe i plesali. Odlično su spojili pjesme i postali jedan od boljih nastupa večeri. Na kraju su dobili gromoglasan pljesak te su ih s pozornice otpratili krikovi zadovoljne publike.

Nagrada za najbolji britanski album godine

Zadnju nagradu za „Najbolji britanski album godine“ je dijelila Emeli Sande, a nagradu je dobio album Arctic Monkeys-a „AM“ te su se dečki popeli na pozornicu. Govor je bio,uistinu mislim tako , najbolji govor večeri. Alex je bio vidljivo pod utjecajem alkohola te je s ozbiljnim izrazom lica govorio o tome kako rock n' roll nikada neće umrijeti. Rock n' roll ponekad nestane, ali onda se vrati s još većim sjajem i jačinom. Rock n' roll živi zauvijek i ne možete ništa učiniti u vezi s tim. Govor je završio tako da je Alex ispustio mikrofona na pod te zaslužio pljesak. Svi su potvrdili da je to bio najbolji govor ikad izgovoren na Brit Awardsu, a koje su zatim zatvorili Pharrell Williams i Noel Rodgers s mash-upom pjesama „Blurred Lines“ i „Happy“. Po mojem mišljenju savršen način da se završe Brit Awards, energično i scenski odlično. Cijela dvorana je bila na nogama i tada su pustili mnogo balona po cijeloj dvorani. Voditelj je izrekao zadnje pozdrave i Brit Awards su bile gotove!

Veronika KUŠEK

Ivana: Pa strip je spoj slike i teksta koji čitamo za zabavu.

Biserka: Strip je staromodni način zabavljanja.

Karla: Ima sličice i tekst.

Matija: Pa iskreno ne volim ga baš tako da ne.

Martina: Pa strip se sastoji od sličica i teksta i ima puno crteža.

Što mislite zašto današnja mladež ne čita više stripove?

Anja: Pa zato jer imaju sve na internetu i zanimljivije im je na internetu.

Denis: Zbog interneta.

Ivana: Zato jer nisu nikad probali pa ne znaju da je to super.

Biserka: Pa zato jer ih je internet pregazil.

Karla: Pa zato jer su dosadni.

Matija: Pa zbog interneta, ima ih i na internetu no mladi se većinom samo dopisuju na netu.

Martina: Pa, popularniji su filmovi i serije.

Nina: Jer je sve na internetu, radije su na internetu i tamo pročitaju nego da kupuju stripove kao prije.

Kako biste vi zainteresirali mlade da počnu čitati stripove?

Anja: Dijelila bih stripove.

Denis: Pa ne znam.

Ivana: Dala bi im da čitaju one stripove koji su zanimljivi i koji su meni super i možda bi se i njima onda svidjeli.

Biserka: Stavio bih ih online, ne znam.

Karla: Evo ne volim niti sama stripove pa ih ne bi baš zainteresirala .

Matija: Pa da budu stripovi neki komični i tak nešto.

Martina: Pa ne bih znala.

Nina: Pa ne znam možda bih stavila nekakav poklon uz strip.

U kojim se situacijama najčešće susrećete sa stripom?

Anja: Pa ne znam.

Denis: Pa na primjer u školi, na satu fizike.

Ivana: Pa sa stripom se susrećem doma jer tata ima zbirku a ovako vidim samo u dućanima i to je to.

Biserka: Dok čistimo tata i ja tavan onda nađemo stare stripove.

Karla: Najčešće u školi dok nešto učimo.

Matija: U školi i na internetu, na Facebooku.

Martina: Pa u časopisu i nekim knjigama.

Nina: Dok moram iz hrvatskoga napraviti zadatak.

Što ti je najzanimljivije kod stripa i zašto?

Anja: Slike jer su zanimljivo nacrtane.

Denis: Pa ne znam ne čitam baš puno ali zanimljivo je to da su povezane slike s tekstom.

Ivana: Pa najzanimljivije je to što su šaljivi.

Biserka: Svakojaki događaji.

Karla: Sličice, jer onda ne moram ništ čitati a sve se zna iz toga.

Matija: Ne znam .

Martina: Sličice.

Nina: Crteži, pošto ja crtam tak volim to delati pa me zanima kak su drugi to napravili.

Možeš nabrojiti neke poznate stripove?

Anja: Zagorka. Drugo ne znam.

Denis: Ne znam koji su.

Ivana: Pa najviše čitam Alan Forda, njih ima i najviše, njih tata skuplja. Za ostale baš i ne bih znala pretjerano.

Biserka: Moj tata skuplja uglavnom Zagora i Alan Forda . Ima dvije pune kutije tih stripova koje ponekad i ja pročitam.

Karla: Evo stvarno ne znam.

Matija: Ne znam.

Martina: Dalje.

Nina: Pa ne znam, Micky Mouse i tak nekaj.

OSCARI 2014

ELLEN DEGENERES UČINILA OSKARE 2014 NEZABORAVNIM

SLIKA KOJA JE SRUŠILA TWITTER

Ellen DeGeneres učinila Oskare 2014. nezaboravnim Po treći puta u svojoj karijeri, Ellen DeGeneres su zamolili da vodi dodjelu Oscara. "Za vas koji nas gledate diljem svijeta, bilo je par teških dana. Kišilo je. Dobro smo. Hvala na molitvama", otvorila je dodjelu šalom. Stvarala je trenutke za pamćenje više nego što se šalila, ali je bio prisutan njezin humor kao i u njezinom showu. U jednom je trenutku usred ceremonije pozvala nekoliko slavnih osoba, među kojima su bili Meryl Streep, Julia Roberts, Brad Pitt, Bradley Cooper, Lupita Nyong'o i drugi, bliže pozornici da bi se slikali. Ta slika imala je dovoljno retweetsa da prestigine sliku Baracka Obame. Za nekoliko je sati dobila preko 2 milijuna retweetsa.

Ove godine je tema bila „Heroji u Hollywoodu“. „Trebamo heroje više nego ikad“, rekla je Ellen tijekom showa. „Ljudi u svijetu prolaze kroz teška vremena i filmovi nam omogućuju bijeg. Filmovi nas inspiriraju. Ne kažem da su filmovi najbitnije stvari u svijetu jer svi znamo da je najbitnija stvar u svijetu mladost.“

Bila je ovo jedna od boljih godina Oscara. Publika kod kuće je bila uključena u Oscare te su željeli prikazati slavne zvijezde u dobrom svjetlu, da ih se ne bi shvatilo preozbiljno i da ne bi nikome bilo neugodno. Ellen je kritizirala Lizu Minnelli kao „najbolji imitator Lize Minnelli kojeg sam vidjela u životu... svaka čast, gospodine!“, ali naravno da je to bila samo šala koju je pratio smijeh poznatih.

Nakon njenih monologa pokušala je što više opustiti publiku i uspjela je u tome svojim šalama. Šale o plaćanju dostavljača pizze, slika koja je srušila Twitter, slanje pizze u prve redove da bi se zvijezde pokazale kao ono što jesu, a oni jesu normalni ljudi poput nas. Evo, to su samo neki od događaja koji su obilježili ovu večer. Show je standardno, kao i svake godine, trajao tri i pola sata.

Ovogodišnji Oscari su kreirali mnoge nepredvidljive trenutke u kojima su sudjelovale zvijezde. Lupita Nyong'o je za svoj prvi Oscar održala pravi govor koji

će se dugo pamtit. „Bez obzira otkuda ste, vaši snovi su bitni“, bio je samo jedan dio govora za koji je zaslužila gromoglasan pljesak publike. Pjevačica Darlene Love je otpjevala svoj govor kada je prihvaćala nagradu za dokumentarac „Twenty Feet from Stardom“. Mnogi će govori ostati zapamćeni, ali mislim da će se svi dugo sjećati kako je John Travolta predstavljao pjevačicu Idinu Menzel („Let It Go“ iz crtića Frozen) te izrekao njeno ime kao „Adele Dazim“. Očito nije bio dovoljno spreman za govor pred tolikim ljudima te se zabunio, ali oprostit ćemo mu budući da mu je to prvi put.

Ellen je nagovorila Harveya Weinsteina da stavi novčanicu od 200 dolara u Pharrellov šešir koji je slala prvim redovima publike da skupi novaca za pizzu i napojnicu. Također je uzela sjajilo za usne predivne Lupite Nyong'o, ali joj ona nije zamjerila. Dogodili su se trenuci spontane zabave, kada je Meryl Streep zatresla guzom zajedno s Pharrellom Williamsom ili kada je Brad Pitt slao papirnate tanjure za pizzu svima koji su je poželjeli.

Veronika KUŠEK

LISTA POBJEDNIKA:	
Najbolji kadrovi (fotografija)	"12 Years a Slave": Brad Pitt, Dede Gardner, Jeremy Kleiner, Steve McQueen i Anthony Katagas, producenti
Najbolji redatelj	"Gravity": Alfonso Cuarón
Najbolji glumac	Matthew McConaughey u "Dallas Buyers Club"
Najbolja glumica	Cate Blanchett u "Blue Jasmine"
Najbolji originalni scenarij	"Her" – napisao Spike Jonze
Najbolje usvojen scenarij	"12 Years a Slave" – napravio John Ridley
Najbolja sporedna glumica	Lupita Nyong'o u "12 Years a Slave"
Najbolji sporedni glumac	Jared Leto u "Dallas Buyers Club"
Najbolji animirani film	"Frozen" Chris Buck, Jennifer Lee i Peter Del Vecho
Najbolja kinematografija	"Gravity" Emmanuel Lubezki
Najbolji kostimi	"The Great Gatsby" Catherine Martin
Najbolji igrani dokumentarac	"20 Feet from Stardom" Morgan Neville, Gil Friesen i Caitrin Rogers
Najbolji dokumentarna kratka scena	"The Lady in Number 6: Music Saved My Life" Malcolm Clarke i Nicholas Reed
Najbolje montirani film	"Gravity" Alfonso Cuarón i Mark Sanger
Najbolji film na stranom jeziku	"The Great Beauty" Italija
Najbolja šminka i frizure	"Dallas Buyers Club" Adruitha Lee i Robin Mathews
Najbolja originalnost	"Gravity" Steven Price
Najbolja originalna pjesma	"Let It Go" iz "Frozen"
Najbolja produkcija	"The Great Gatsby" Catherine Martin i Beverley Dunn
Najbolji kratki animirani film	"Mr. Hublot" Laurent Witz i Alexandre Espigares
Najbolji kratki akcijski film	"Helium" Anders Walter i Kim Magnusson
Najbolji zvučni efekti	"Gravity" Glenn Freemantle
Najbolji mix zvučnih efekata	"Gravity": Skip Livsey, Niv Adiri, Christopher Benstead i Chris Munro
Najbolji vizualni efekti	"Gravity" Tim Webber, Chris Lawrence, Dave Shirk and Neil Corbould

KAZALIŠTE: ROCK-OPERA

GUBEC BEG

Maksim Hozić (Đuro) i Vanda Winter (Jana)

Evo, i opet smo se mi uputili u Zagreb, a cilj nam je bio posjetiti Hrvatski sabor, a zatim i Modernu galeriju u kojoj je čuveni Miroslav Kraljević imao izložbu, te kao šećer na kraju otići u kazalište Komedija kako bismo se upoznali s prvom hrvatskom rock-operom "Gubec beg". Nakon uspješne prve izvedbe davne 1975. (5. ožujka), njezini producenti odlučili su spojiti snage i ponovo zadiviti publiku.

Radnja ove zanimljive i fascinantne opere je Seljačka buna, točnije priča o vodi ustanka

hrvatskih i slovenskih kmetova protiv gospodara Susedgrada, Franje Tahyja. Priča je to, dakle, o legendarnom i velikom Matiji Gupcu, simbolu borbe obespravljenih malih ljudi za pravicu.

U ovoj čuvenoj operi uspjeli smo vidjeti i spoznati nezaboravnu hrabrost Matije Gupca, nasilno i svirepo prekinutu ljubav Jane i Đure, mudrost starca Jurka te golemu okrutnost Franje Tahyja. Ulogu Matije Gupca preuzeo je svojim moćnim glasom Đani Stipaničev, dok je Ervin Baučić zabljesnuo kao starac

Jurko, Vanda Winter kao Jana, Adalbert Turner kao beščutni Franjo Tahy, a pored glavnih junaka bili su tu i mnogi drugi tumačeći također izvrsno sporedne likove. Prateći zbor odlično je dočarao sav gnjev gospodara Susedgrada te jad i tjeskobu kmetova. U vrijeme ustanka događa se velika ljubav između Jane i Đure koji su nas doista očarali svojom pjesmom. Nakon njihovog susreta Đuru odvlače u Susedgrad kako bi završio kao vojnik koji će ratovati protiv Turaka. Matija Gubec je ranjen na Stubičkoj

misi, a Jana završi silovana i bez zdravog razuma. Kasnije se događa krvava osveta u bitki kod Stubice gdje se Matija Gubec predaje u ruke vojskovođe Gašpara Alapića. Time priznaje poraz, no ne uzaludan. Seljački kralj, Matija Gubec okrutno je i svirepo smaknut na trgu – okrunjen je užarenom željeznom krunom, posjednut na užareno prijestolje, a zatim živ spaljen.

U tijeku predstave projicirane su neke scene iz predstave 1975. godine pa smo mogli uspoređivati ondašnju i sadašnju izvedbu što je u meni izazvalo veliki - BUM! Međutim, bilo je i onih kojima se predstava nije osobito svidjela te im se činila dosadnom. No, talentirani pjevači svojom vrhunskom izvedbom pokazali su nam kako opera može dobro zvučati, premda u nekim trenucima i nismo baš najbolje razumjeli što pjevaju, ali ipak nas je većinu oduševilo. Stoga bi bilo dobro svakako otići bar još jednom pogledati i opet jasno, uživati. Od srca preporučujemo!

Nives SANDRIN

KAZALIŠTE- KAZALIŠNA PREDSTAVA

BOGI IVAČ ZNOVA

Popularna kazališna atrakcija u režiji Ljubomira Kerekeša, Bogi Ivač i proteklog je četvrtka privukla mnogobrojne Čakovčane i Čakovčanke u Centar za kulturu. Predstava „Bogi Ivač“, s Ljubomirom Kerekešom u glavnoj ulozi, živopisnim nas je jezikom i neobičnim spletkama bacila u potpuni trans i smijeh do suza. Apsolutna senzacija koja je po broju izvedbi na kazališnoj sceni srušila sve rekorde po broju gledanosti. Varaždinski profesionalci, inače članovi HNK, kroz kajkavštinu i brojne dijaloge prikazali su nam ljubavnu priču iz prošlosti na pomalo neobičan način.

Svima vama koji niste „oćutjeli“ uzavrelu atmosferu Centra za kulturu uz Bogija u glavnoj ulozi, toplo preporučam.

Leo LESJAK

ŠENKOVEC – MAĐARSKI : SZENTILONA

PREDGRAĐE ČAKOVCA

Šenkovec, mjesto koje ima sve što nam srce poželi. Gdje se nalazi i zašto volimo živjeti u njemu, pročitajte u nastavku.

Općina Šenkovec ustrojena je 1997. godine, a smještena je u središnjem dijelu Međimurja. Sastoji se od dva naselja: Šenkovec i Knezovec koji ukupno broje oko 3000 stanovnika. Općina ima: dječji vrtić, osnovnu školu, sportski dom, staru školu, knjižnicu i čitaonicu, kapelu Sv. Trojstva u Šenkovcu i kapelu sv. Florijana u Knezovcu, Župni ured i crkvu u Šenkovcu, registrirani spomenik nulte kategorije- kapelu sv. Jelene, te mauzolej Zrinskih. Općina ima bogatu povijest što dokazuje i škola osnovana na zemljištu grofa Feštetića.

Šenkovec je mjesto u kojem se pronade za svakoga po nešto. Najmlađi se vesele brojnim dječjim igralištima, dok stariji vole prošetati uz jezero Brana ili park Europske unije. Mladi su osnovali udrugu u kojoj se zabavljaju, druže, organiziraju razna natjecanja, a rado i pomognu svakomu kome je potrebno. Postoje i sportski klubovi kao stolnoteniski i nogometni klub... Po meni, Šenkovec je mjesto snova jer je miran, a u blizini je grada. Kada

trebaš pomoć „susjedi su uvijek tu da ti pomognu. U njemu nikad nisi sam i uvijek se nešto dešava. Na ulazu te dočeka radosna atmosfera uz neodoljive mirise iz pekarnice. Malo dalje čuju se dječji glasovi koji jedva čekaju školsko zvono da nauče nešto novo. Tu su i kafići u kojima se prepričavaju događaji dana. Nedaleko je nogometno igralište na kojem je uvijek veselo i razigrano. Uz nogometno, tamo se nalazi i odbojkaško igralište i staza za boćanje. Svako dijete iz Šenkovca najljepše dane djetinjstva provede u vrtiću u kojem se tete trude svakome udovoljiti, ali i naučiti ga lijepom ponašanju, brojalici, pjesmici pa i pokojem broju ili slovu prije škole. U sklopu stare škole nalazi se knjižnica i čitaonica u kojoj se organiziraju razne radionice za djecu i odrasle.

Baš zato je Šenkovec mjesto snova jer se tamo za svakog nešto pronade i nikad nije dosadno.

Najbolji način da u to povjerujete je da posjetite općinu Šenkovec i uvjerite se u njezinu ljepotu.

Laura TKALČEC

Šenkovec

Šenkovec na karti Hrvatske

Koordinate: 46°25'N 16°25'E

Županija	Međimurska
Načelnik općine	Saša Horvat
Površina	6,66 km ²
Stanovništvo (2001.)	2.770
Poštanski broj	40000 Čakovec

središte Šenkovca

KAPELA SVETE JELENE

Kapela svete Jelene u Šenkovcu bila je crkveno svetište pavlinskog samostana posvećenog Blaženoj Djevici Mariji i Svima Svetima, kojeg je osnovala plemićka obitelj Lacković. Izgradnju samostana nastavlja obitelj grofova Celjskih koja postaje njegovim vlasnikom. Obitelj Zrinskih mijenja naziv samostana u svetojelenski te podiže uz kapelu heksagonalnu kapelu za pokapanje njezinih članova. Bivši pavlinski posjed prelazi u vlasništvo baruna Vinka Kneževića, a nakon njega vlasnik je grof Đuro Feštetić.

Tijekom arheoloških istraživanja pronađeni su ostaci redovničke pavlinske crkve i dio pripadajućeg samostana, te ostaci heksagonalnog mauzoleja obitelji Zrinskih. Brigu o obnovi i zaštiti ovog spomenika kulture vodi Muzej Međimurja Čakovec.

PARK EUROPSKE UNIJE U BUDINI

Park je napravljen 2013. godine. Možemo ga podijeliti na četiri cjeline, a centar je labirint koji pokazuje dugi zamršeni put pregovaranja Republike Hrvatske s Europskom unijom koji je trajao deset godina. Kanal koji prolazi kroz park simbolizira granice država Europske unije, ali i država koje još nisu u njoj. Preko kanala vodi drveni most kao znak naših tradicionalnih vrijednosti koje smo unijeli u Uniju. Uz labirint se nalazi Međimurje omeđeno plavom bojom Europske unije, ali i naših rijeka kao i dvanaest žutih grmova koliko ima i zvijezda na zastavi Unije. Preko Međimurja prolaze dvije važne prometnice: prva željeznička pruga i autocesta. Prometnice su u obliku križa koji je simbol kršćanstva jer se na njemu temelji današnja europska civilizacija.

Tu je i pavlinski samostan koji se nalazio na našem području. Simbol naše županije, „srce“, prikazuje crveni grm u sredini. U parku se nalazi dječje igralište koje nije tamo samo za igru, nego i ukazuje na veliki problem ne samo naše Republike već i ostalih članica Europske zajednice, a to je rapidno smanjenje stanovništva. Preko parka vodi poučna staza koja započinje s tri zastave: Republike Hrvatske, Međimurske županije i Europske unije, a pored kojih se nalazi tabla s prikazom Parka Europske unije u krugu od cvijeća. Uz poučnu stazu posađeno je 28 stabala jer ima toliko članica, a tu su još i tri table jer se koriste tri pisma: ćirilica, latinica i grčki alfabet. Na tablama je opisan put Hrvatske do punopravnog članstva u Europskoj zajednici.

POZNATE OSOBE:

Branko Levačić - međimurski župan (u mandatu od 1997. do 2005.)
 Dragutin Lesar - saborski zastupnik
 mr.sc. Vladimir Kalšan - povjesničar i publicist
 Tomica Jakopiec - novinar, dobitnik nagrade Zbora sportskih novinara Hrvatske
 prof., dr. sc. Dejan Vinković - astrofizičar
 Vladimir Novak, mr. glazbenik, profesor u školi "Petar Zrinski" Šenkovec, načelnik općine Šenkovec (u mandatu 2009. do 2013.)
 Jasna Balažević, konzervatorica

KRATKE OBAVIJESTI ZA MATURANTE

Nekoliko važnih e-adresa:

www.postani-student.hr, link "studijski programi" - sve informacije o UVJETIMA UPISA na sve više škole i fakultete u Hrvatskoj.

www.studij.hr - pregled unatrag 4 god o potrebnom pragu, cijeni, kvoti upisa...za pojedine visoke škole.

www.ncvvo.hr - objavljeni: ISPITNI KATALOZI za SVE predmete na državnoj maturi, objašnjen način bodovanja, SVI ODRŽANI ispiti i naravno, točni rezultati, UPUTE kako se pripremati za ispite, obavijest o dozvoljenim kalkulatorima, KALENDAR ispita za ovu generaciju...

A uvijek se možete obratiti ispitnoj koordinatrici profesorici Tanji Vadas.

KALENDAR POLAGANJA ISPITA DRŽAVNE MATURE U LJETNOM ROKU 2013./2014.

DATUM	DAN	PREDMET
20.05.2014.	Utorak	Psihologija Etika
21.05.2014.	Srijeda	Geografija Politika i gospodarstvo
22.05.2014.	Četvrtak	Kemija Vjeronauk
23.05.2014.	Petak	Povijest Informatika
26.05.2014.	Ponedjeljak	Matematika A i B
27.05.2014.	Utorak	Biologija Logika
28.05.2014.	Srijeda	Engleski jezik A i B (oba dijela ispita) Španjolski jezik A i B (oba dijela ispita)
29.05.2014.	Četvrtak	Materinski jezici nacionalnih manjina (esej) Grčki jezik
30.05.2014.	Petak	Materinski jezici nacionalnih manjina (test) Latinski jezik A i B
02.06.2014.	Ponedjeljak	Hrvatski (esej)
03.06.2014.	Utorak	Hrvatski (test) Glazbena umjetnost
04.06.2014.	Srijeda	Fizika Sociologija
05.06.2014.	Četvrtak	Njemački jezik (oba dijela ispita) Francuski jezik (oba dijela ispita)
06.06.2014.	Petak	Likovna umjetnost Filozofija
09.06.2014.	Ponedjeljak	Talijanski jezik A i B

Pripremila: Suzana ORŠUŠ

SVEČANO I SRETNO U SUSRET BOŽIĆU I NOVOM LJETU

U Učeničkome domu Graditeljske škole Čakovec 20. prosinca 2013. godine održan je prigodni Božićni program. Voditeljice su mu bile učenice Mirna Jazvec i Lucija Kerman.

Lijep govor o Bogu održali su Paula Vrbani i Mihovil Krušelj. Nakon toga smo odgledali plesnu točku u kojoj su nastupile Nikolina Oršuš, Helena Frančić, Maja Horvat, Đurđica Balog i Paula Vrbani. Tijekom večeri mogli smo čuti kako dobro pjeva Mia Capek uz pratnju domskog portira Božidara Mihalica. U glazbenom dijelu nastupili su još Saša Petričević na tamburici i studentice na saksofonu i flauti. Dobro smo prihvatili i prigodni dramski igrokaz u kojem su glumili Vedran Bojanić (vojnik), Sascha Milostić (siromah), Antun Imbrišić (ovisnik), Mihovil Krušelj (vjernik), Mia Capek (bogatašica) i Suzana Oršuš (policajka).

Ovom prilikom nam je sretan Božić i novu godinu poželio ravnatelj Graditeljske škole Čakovec Zvonko Ladić. Na kraju smo otpjevali pjesme „Sretan Božić svakome“ i „Snijeg svuda pada“. Počastili smo se tortom i sokom, a cjelokupna atmosfera je bila odlična tako da su se zabavljali i učenici i odgajatelji.

STVORITELJEV BLAGOSLOV JE SVAKOME POTREBAN

Novu smo kalendarsku godinu započeli s blagoslovom Učeničkoga doma. U dvorani u prizemlju doma rado smo primili naše drage goste, a među njima posebno članove Molitvene zajednice

„TotusTuus“ („Potpuno Tvoj“, odnosno „Potpuno Božji“). U molitvi i pjesmi dom su blagoslovili fra Marko i fra Grga iz Franjevačkog samostana u Čakovcu. Održali smo i prigodni program u kojem su svi uživali.

ŠARENO I ATRAKTIVNO ZA DOMSKE MAŠKARE

Ljudi dani ovogodišnjih maškara veselo su proslavljeni i u Učeničkom domu Graditeljske škole Čakovec. Na slikama koje vam donosimo možete i vi osjetiti erupciju dobrog raspoloženja! Gosti učenika, studenata i djelatnika doma bili su članovi Udruge Sport za sve – Mura iz Ferketinca i Miklavca. Tu su bili i proslavljeni i nagrađivani break-danceri

iz grupe Nexus iz Čakovca. I domaćin je ovom prilikom ponudio dobar program. Nastupili su domski break-danceri koji se uvelike pripremaju za predstojeću im Domijadu u Garešnici. Zaplesala je i romska folklorna skupina s plesačima iz Učeničkog doma.

Organizator ovog šarenog i atraktivnog programa je bio odgajatelj Zdravko Horvat, prof.

VALENTINOVO JE PROGRAM OD LJUBAVI

Iako će mnogi komentirati kako je Valentinovo ili Dan zaljubljenih plod američkog potrošačkog društva te da je dan izmišljen kako bi trgovci zaradili na poklonima i između Božića i Uskrsa, ovaj praznik je zaista tradicionalan, a svoje korijene vuče još iz rimskog doba. Zbog toga ga i mi u Učeničkome domu tradicionalno obilježavamo. Na početku ovogodišnjeg programa za Valentinovo nastupio je domski bend s pjesmom grupe „Indexi“ pod naslovom „Sve ove godine“. U nastavku programa pogledali smo igrokaz R. D. Lainga „Do you love me?“ u kojem su nastupili Senad Balog i Nino Oršuš. A kako zvuče najpoznatije međimurske pjesme kad se recitiraju, pokazali su nam onaj koji govori – kaj – Mihovil Krušelj i onaj koji govori – ča – Sascha Milostić. Čuli smo tako pjesme „Rožica sam bila“, „Klinček stoji pod oblokom“, „Mamica su štrukle pekli“ i „Ljubav se ne trži niti ne kupuje“. Portir Božidar Mihalic i Mia Capek nastupili su potom s pjesmama Đorđa Balaševića „Prva je ljubav“ i „Pismo“ grupe „Drugi način“. Svojom odlično osmišljenom i izvedenom plesnom točkom upalio nas je Robert Kašić, a podjela ljubavne i pošte prijatelja dovela nas je do usijanja.

Kao i ranijih godina i na ovo je Valentinovo završena jedna vrijedna akcija. Tim povodom uručene su nagrade svim učenicima za najurednije i najuredenije sobe i takozvani poklon bonovi učenicima s najneurednijim sobama. Ocjenjivanje su od početka školske godine vršili – učenička komisija, medicinska sestra i odgajatelji. Neki su bili ponosni, a nekima je bilo pomalo i neugodno, no svi smo se pritom dodatno dobro zabavili našim različitim reakcijama. Par koji je vodio cijeli program bili su Dino Cvetnić i vaša novinarka Suzana Oršuš.

OBILJEŽEN „SVJETSKI DAN ROMA“

Svake se godine u 8. travnja obilježava „Svjetski dan Roma“, u čast Svjetskog kongresa Roma, održanog 8. travnja 1971. godine u Londonu.

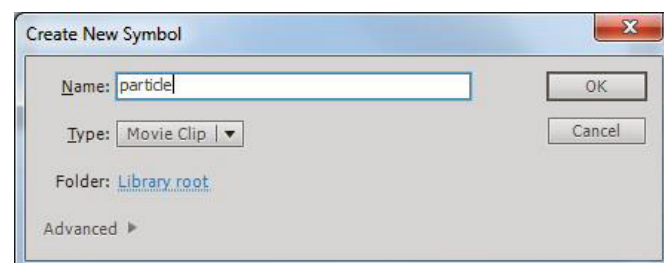
Stoga je i u našoj školi, na inicijativu Vijeća učenika, prigodno obilježen taj dan. Naši učenici romske nacionalnosti su za sve učenike i nastavnike u jutarnjoj i poslijepodnevnoj smjeni pripremili kraći program. Tako su svi prisutni mogli uživati u romskoj glazbi, stihovima i njihovom tradicionalnom romskom plesu.

Na ovaj način učenici su nas upoznali s dijelom svoje kulturne baštine i potaknuli na razvijanje još veće tolerancije prema drugim nacionalnostima, jezicima i kulturama.

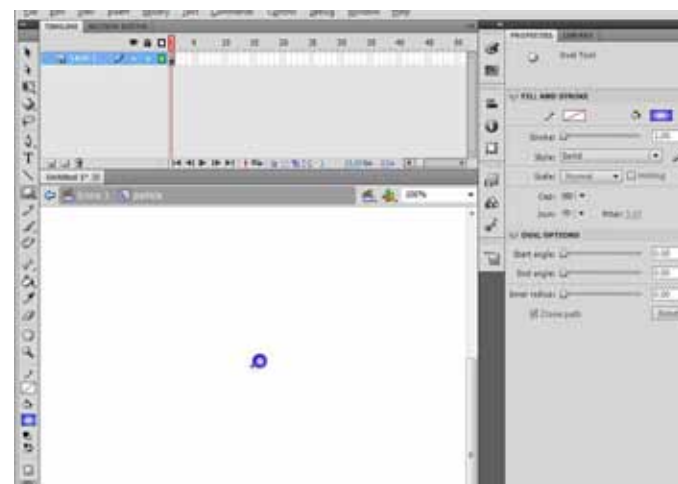
Berta Korunek,
predsjednica Vijeća učenika
Graditeljske škole Čakovec

FLASH TUTORIAL: PARTICLES

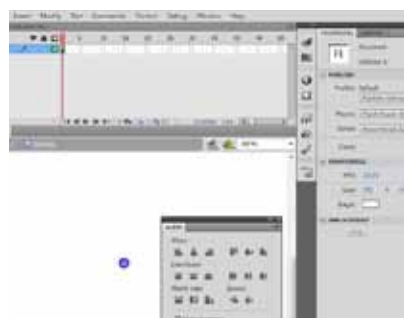
1.U novom dokumentu prvi layer nazovite „actions“ i zaključajte ga. Zatim u izborniku kliknete naredbu Insert-> Nex Simbol i kreirate Movie Clip s nazivom „particle“.

2.Sad se nalazimo u Movie Clipu „particle“ i nacrtamo kružić (Oval Tool- izaberemo u izborniku s alatima.) Odaberemo boje po želji, no bez obruba, samo unutarnja boja. Preporuča se Gradient neke boje i to namjestite.

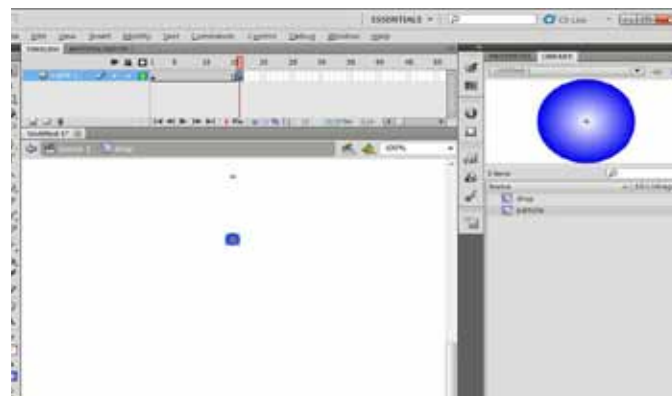

3. Označimo kružić sa Selection Tool-om, i otidemo u Align panel. Označimo kvačicu kod „Align to stage“, i označimo Align horizontal center i Align vertical center.

4. Sad se vratimo na Scenu. Ponovno u glavnom izborniku kliknemo na Insert->Nex Simbol i kreiramo Movie Clip pod nazivom „drop“. Sad se nalazimo u Movie Clipu „drop“. Iz panela Library povučemo Movie Clip „particle“ i ponovno posložimo Align(vidi 3.točku). Sada u Layeru u 16.

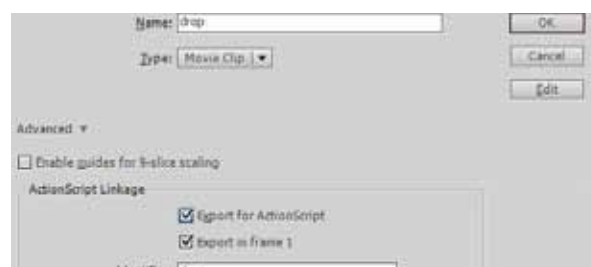
Frame-u stavite Keyframe i u njemu „particel“ povučete malo dolje.

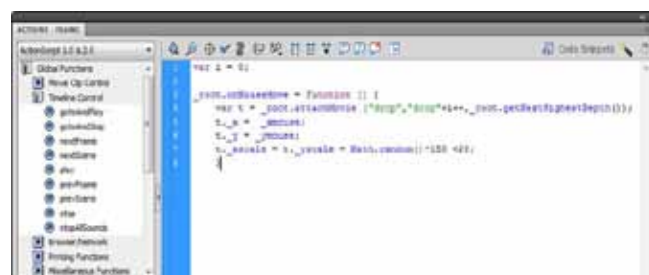
5. Selektirajte kružić i u Properties panelu označite pod Color->Alpha-> 0%. I u Layeru kreirate Motion Tween(ili Classic Tween u CS5). Nakon toga kreirate novi Layer „actions“ i zaključate. U 16. Frameu stavite Keyframe te umetnite akciju : stop(); .

6. Vratimo se na Scenu. Idemo u panel Library i desni klik miša na Movie Clip „drop“ te odaberemo Properties te označimo Export for ActionScript.

7.Kliknemo na prvi Frame Layera „actions“ i umetnemo ove akcije:

MALA ŠKOLA PHOTOSHOP-a

U ovom kratkom Photoshop tutorialu naučit ćete kako ubaciti sebe ili neki objekt iz neke slike na drugu pozadinu. Potrebne su nam dvije slike od kojih će jedna biti pozadina a iz druga objekt koji ćemo kopirati na pozadinu.

1. Za početak otvorite sliku u Photoshopu (File - Open) U ovom primjeru cilj mi je “ubaciti” koalu na otok sa svetionikom.

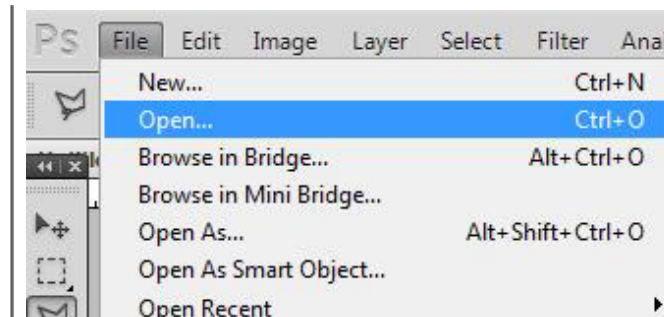
2. Nakon što smo otvorili dvije slike izrezat ćemo željeni objekt iz slike pomoću jednog od alata za označavanje. Napomena: što preciznije označimo, bolje će izgledati na pozadini.

3. Kad završimo s označavanjem oko objekta će biti iscrtkana linija. Kopiramo objekt pomoću Ctrl+C ili Edit-Copy i vratimo se na karticu s pozadinom. Tamo pritisnemo Ctrl+V ili Edit-Paste. Objekt će biti smješten u novi layer (sloj).

Mali Graditelj br.3
http://ss-graditeljska-ck.skole.hr/skolski_list

4. Uspjeli smo ubaciti koalu na sliku. Sad možemo namjestiti korekciju boja da se slika bolje uklapi u pozadinu. Kliknite na Image – Auto color i Auto tone.

5. Na isti nači možemo ubaciti još objekata na koalu. Dajte mašti na volju. Eksperimentirajte i zabavite se ! :)

Pripremile: Manuela PALFI i Viktorija JURČEC

4.c - DIZAJNER UNUTRAŠNJE ARHITEKTURE i DIZAJNER KERAMIKE

Učenici 4.c razreda ovogodišnji su maturanti i pričali su nam o svom razredu. Razrednica im je prof. hrvatskog jezika dr.sc. Emilija Kovač. Pitali smo ih o odabranoj struci, planovima poslije završetka škole, o njihovim željama i interesima.

Marta Matušin

Naše se zanimanje tiče arhitekture i dizajna, zanimljivo je i kreativno. Ima i dozu tehničkih znanja, a ne samo umjetničku slobodu u kreaciji. Najzanimljivije i najvažnije što smo naučili vezano uz naš smjer je projektiranje interijera. Nismo posjećivali puno izložaba ni išli na puno izleta, no one koje smo posjetili, bile su zanimljive.

Kao razred smo složni i slažemo se s razrednicom Emilijom Kovač. Imamo puno razrednih bisera, neki od njih su: Filip Vajda, Petra Bilaver, Laura Palazari, Sarah Logožar, Mia Capek i još mnogi drugi. Slušamo

raznu glazbu i izlazimo na različita mjesta. U razredu se više njih bavi nekim sportom. Filip je plesač, Petra je igrala badminton, Tena se bavi odbojkom. Na pitanje što misle o stanju u Republici Hrvatskoj vezanoj uz zapošljavanje, jednoglasno su odgovorili: „Jako loša! „

Tena Škvorc

Ovaj sam smjer odabrala jer me općenito zanima dizajn interijera i to želim raditi u budućnosti. Moja očekivanja o učenju su se ostvarila, ali očekivanja o školi nisu. Promijenila bih organizaciju nastave jer je nastava od 7h do 15h previše i to bi se sigurno moglo organizirati na drugačiji način.

Nakon srednje škole planiram upisati Fakultet arhitekture u Mariboru. O završnim radovima općenito imam dobro mišljenje, ali i opet je organizacija loša. Na primjer: za završne radove iz prakse se bliži rok predaje, a mi još nismo dobili materijale potrebne za rad. O maturi imam pozitivno mišljenje.

Filip Vajda

Odabrao sam zanimanje dizajner unutrašnje arhitekture jer me jako zanima dizajn. Moja su se očekivanja uglavnom ostvarila. O završnim radovima i maturi mislim da su dobri, ali da je previše

stresa oko toga. Nakon srednje škole planiram upisati neki fakultet vezan uz dizajn. O tome gdje se zaposliti, još nisam razmišljao.

Filip Mesec

Smjer dizajna unutrašnje arhitekture odabrao sam jer mi se dizajn sviđa. Moja su se očekivanja ostvarila. Mislim da bi bilo bolje da imamo samo jedan završni rad, a ne dva. Polako se pripremam za državnu maturu i mislim da nam je ona potrebna. Nakon završetka srednje škole planiram upisati neki fakultet, ali još ne znam koji.

Dizajner unutrašnje arhitekture: Bilaver Petra, Capek Mia, Lehkec Anamarija, Logožar Sarah, Matušin Marta, Medvidović Lucija, Mesec Filip, Palazari Laura, Srnc Simona, Strupar Matea, Škvorc Tena, Vajda Filip, Varga Laura, Vrbanc Lucija, Živko Helena
Dizajner keramike: Balog Lidija, Cik Mateja, Đurkin Korina, Fucak Natalija, Gavez Paula, Ivaci Elena, Križnik Karlo, Slavković Nikolina, Soldat Laura, Šafarić Iva

Pripremile: Antonija HAJDINJAK i Jelena ŠAFARIĆ

3.f - INSTALATER GRIJANJA I KLIMATIZACIJE, PLINOINSTALATER, SOBOSLIKAR- LIČILAC i STOLAR

Učenici 3.f razreda, ovogodišnji su maturanti i za nas su govorili svašta / nešto o svom razredu. Razrednik im je prof. vjeronauka Zvonko Ladić. Od njih dvadeset i šest, desetero ih se školuje za instalatera grijanja i klimatizacije, troje za plinoinstalatera, sedam za soboslikara- ličioca i njih šestoro za stolara. Predsjednik razreda je Ivan Kontošić. Kažu da su u školi naučili sve što su trebali, čak i više. Očekivanja su im se ostvarila, ali nisu išli na izlete ni maturalac jer kažu da su “predobri”. Od glazbe slušaju sve. Ne gledaju televiziju jer zbog “puno” učenja nemaju vremena. Bave se raznim sportovima, a favorit im je nogomet. Vole izlaziti na koncerte, plesnjake i u kafiće. Za maturantske odore još se nisu dogovorili, ali vesele se maturantskim danima. O završnim ispitima misle sve najgore jer imaju previše pitanja za naučiti. O situaciji u Hrvatskoj u vezi sa zapošljavanjem jednoglasno su odgovorili: katastrofa.

Dejan Oršoš

Školujem se za instalatera grijanja i klimatizacije. Ovo zanimanje odabrao sam jer nisam imao previše izbora, a to mi se činilo zanimljivo. Na praksi sam u Čakovcu i radim sve što treba. Nakon škole nadam se zaposlenju u struci.

Ivan Čordašev

Školujem se za instalatera grijanja i klimatizacije. Odabrao sam ovo zanimanje jer me to zanima i takav se posao traži. Na praksi radim sve što treba, od švasanja lima do čišćenja. Poslije škole mislim se zaposliti, ako budem imao gdje. Bio sam na natjecanju iz instalacija na kojem smo morali lemiti bakrene cijevi i pisati ispit. Osvojio sam 2. mjesto pa ću u mjesecu travnju ići na Državno natjecanje. U ove tri godine u školi mi je bilo dobro, ovisi kako kada, nekad je bilo dobro, a nekad i nije, kao i svakome.

Ivan, Stjepan, Dejan i Denis

Denis Novak

Odabrao sam zanimanje stolara jer je to tražen posao. Ja sam na praksi u Slakovcu i radim sve što treba. Moja očekivanja su se ostvarila i nadam se da ću se nakon srednje škole zaposliti u svojoj struci. Od glazbe slušam sve, osim narodnjaka.

Stjepan Hižman

Odabrao sam zanimanje soboslikara i ličioca jer mi se činilo zanimljivim i sviđa mi se to raditi. Na praksi sam u Prelogu i radim sve što mi se kaže. Nadam se da ću se nakon srednje škole zaposliti u svojoj struci. Ove godine sam bio na natjecanju, a u 4. mjesecu idem na Državno.

Instalater grijanja i klimatizacije: Baša Goran, Čordašev Ivan, Gosarić Filip, Hranjec Bruno, Jezernik Michael, Oršoš Dejan, Oršoš Oliver, Panić Patrik, Pavlic Dominik, Varošaneć Mihael
Plinoinstalater: Bogdan Dražen, Lučić Samir, Magdalenčić Luka
Soboslikar- Ličilac: Bistović Dario, Bogdan Renato, Cmrečnjak Robert, Hižman Stjepan, Ignac Mario, Kalanjoš Krešo, Kolac Karlo, Korunek Stjepan
Stolar: Biber Mike, Janković Denis, Kontošić Ivan, Novak Denis, Novak Karlo, Turk Petar

ZIG-ZAK MEDVEŠČAK

MEDVJEDI NA LEDU?!

Prije tri godine prvi put sam vidjela Medvjede na terenu i otad idem na skoro svaku njihovu utakmicu.

Klub hokeja na ledu Medveščak, popularni Medvjedi, osnovan je 1961. godine u Zagrebu na klizalištu Šalata. No 1972. sele se u novoizgrađenu Ledenu dvoranu Doma sportova. Prvo ime kluba bilo je KHL Medveščak Gortan Zagreb po glavnom sponzoru, građevinaru Vladimiru Gortanu. Do sada su osvojili:

- sedamnaest Prvenstava Hrvatske (1994./95., 1996./97., 1997./98., 1998./99., 1999./2000., 2000./01., 2001./02., 2002./03., 2003./04., 2004./05., 2005./06., 2006./07., 2008./09., 2009./10., 2010./11., 2011./12., 2012./13.),
- tri Prvenstva Jugoslavije (1988./89., 1989./90., 1990./91.) i

- četiri Jugoslavenska kupa (1987./88., 1988./89., 1989./90., 1990./91.).

U klubu igraju brojni domaći i strani hokejaši. Momčad se sastoji od vratara, braniča i napadača te glavnog i pomoćnog trenera i sportskog tima. Najpoznatije legende hrvatskog hokeja su: Ivo Rateja, Boris Renauda i Miroslav Gojanović, a stranog: Viktor Krutov, Sergej Borisov, Slava Anisin, Vladimir Ščurjenko, Sergej Paramonov, Mihail Anfjorov te Steve Gatzos, Dave Stoyanovich i Philippe DeRouville.

Godine 2010. Medvjedi pokazuju svoje veliko srce i postaju jedini hokejski službeni sportski partneri svjetske organizacije UNICEF, te kapetan KHL Medveščak postaje sportski glasnogovornik UNICEF-ove kampanje „Stop nasilju među djecom“, a 2013. osnivaju vlastitu humanitarnu zakladu s ciljem stipendiranja mladih sportaša.

Postizanjem dobrih rezultata hokej postaje sve poznatiji u Hrvatskoj pa se tako već redovito organiziraju prijevozi na utakmice. Iz čiste radoznalosti, prije tri godine odlučila sam otići s prijateljima na utakmicu, na kojoj je atmosfera odlična, i od tada odlazimo svake godine barem jedanput. Naš zadnji posjet bila je utakmica KHL Medveščak protiv Lokomotive koja je završila pobjedom Medvjeda 1:0. Na utakmici je oboren svjetski rekord u najglasnijem navijanju u dvorani koji je iznosio 130.02 decibela koji je bio dio hokejskog spektakla u zagrebačkoj Areni-Pan Arena Ice Fivera, gdje su se tijekom pet utakmica rušili svjetski rekordi među kojima i onaj u najdužem navijanju. Rušili su se još i rekordi u broju šalova na jednoj Medveščakovoj utakmici, broju navijačkih obilježja na utakmici Medvjeda, najmasovnijem ženskom navijanju na utakmici te rekord u novogodišnjim željama.

Laura TKALČEC

Arena Zagreb - dom medvjeda

XXII. ZIMSKE OLIMPIJSKE IGRE / SOČI, 7. VELJAČE – 23. VELJAČE 2014.

JESTE LI PRATILI ZOI?

XXII. Zimske olimpijske igre - Soči 2014., održavale su se od 7. veljače do 23. veljače 2014. u Sočiju, u Rusiji. Ovo su u biti prve Zimske olimpijske igre organizirane u Rusiji jer je Moskva kao dio SSSR-a, 1980. bila domaćin Ljetnih olimpijskih igara.

Osamdeset osam nacija nastupalo je na igrama, čak šest više nego u Vancouveru, što je svojevrsni rekord. Dominikanska Republika, Malta, Paragvaj, Istočni Timor, Togo, Tonga i Zimbabve po prvi put su samostalno nastupile na Zimskim olimpijskim igrama.

Hrvatska je također sudjelovala na XXII. Zimskim olimpijskim igrama 2014. u Sočiju u Rusiji. Predstavljalo ju je jedan- aet sportaša u tri sporta. Naš najpoznatiji zimski olimpijac Ilica Kostelić nosio je hrvatsku zastavu na otvaranju igara. Bili su tu još i Natko Zrnčić-Dim, Edi Dadić, Vedrana Malec, Morena Makar i drugi.

Ilica Kostelić osvojio je srebro u super kombinaciji u Sočiju. To je već četvrta srebrna medalja za Ilicu na Zimskim olimpijskim igrama. Kostelić je bio srebrni u kombinaciji na ZOI-ju u Torinu 2006. i Vancouveru 2010., te u slalomu u Vancouveru 2010. Kostelićevo

srebro je jedanaesta medalja za hrvatske sportaše na ZOI-ju, a deseta za obitelj Kostelić. „Srebrni“ Ilica imao je veliku priliku za zlatnu medalju, što je njegov dječjački san. Nakon jedne od najboljih vožnji u spustu u svojoj karijeri, Kostelić je bio sedmi. Ispred njega nije bilo dobrih slalomaša, stazu je postavljao njegov otac Ante, no slalomska vožnja nije bila dovoljna za zlato.

Nažalost, ovo su najvjerojatnije i zadnje ZOI-je za našeg Ilicu. Natko Zrnčić-Dim plasirao se na 10. mjesto, što i nije nimalo loše, iako nema medalje. Poslije utrke izjavio je da je imao nekoliko pogrešaka u slalomu i spustu i da su ga te greške stajale medalje.

Ove ZOI-je baš i nisu za nas bile uspješne. Možda je razlog tome i mali broj sportaša koji su sudjelovali na Igrama. Sve u svemu, nadamo se, bit će bolje za naredne četiri godine i poželimo svi da naši doma donesu barem tri, a može i četiri zlatne medalje.

Za ove ZOI-je smijem reći da su najbolje organizirane igre u svojoj povijesti - od samih sela gdje su boravili natjecatelji, pa do mjesta koje su turisti razgledali upoznavajući ljepote i posebnosti Rusije.

Nikola JANKOVIĆ

JESTE LI ZNALI

- da je trećina Europskog stanovništva umrla u razdoblju od 1347. do 1351. od kuge?
- da je Cipar u EU iako se geografski čitavom površinom nalazi u Aziji?
- da su u srednjovjekovnoj Francuskoj nevjerne žene bile tjerane da gole naganjaju kokoši po gradu?
- da je Bjelorusija jedna od najsiromašnijih evropskih država, a do 1991. je bila poljoprivredno i industrijski najrazvijenija sovjetska republika?
- da se “orlovski” nos smatrao znakom vođe u drevnom Rimu?
- da je krumpir donesen u Europu od strane španjolskih istraživača u 16. stoljeću?
- da je Aleksandar Makedonski umro sa samo 33 godine i to od groznice?
- da su Aleksandar Makedonski i Julije Cezar bili epileptičari?
- da je prvo javno prikazivanje televizijskog programa bilo u Londonu 1936.?
- da golf potječe iz Nizozemske?
- da Mozart nema obilježen grob?
- da prvi pisani zapis o čudovištu iz Loch Nessa datira iz 565. godine?
- da je Pariz dobio ime po Parisiima, keltskom plemenu iz trećeg stoljeća prije Krista?
- da je Napoleon navodno nosio čokoladu na svim svojim vojnim pohodima?
- da je Michelangelo bio slavljani pjesnik za vrijeme svog života?
- da izraz “željezna zavjesa” potječe od Churchilla kojim je opisao rusko odvajanje od Europe nakon II. svjetskog rata?
- da je Europa glavno svjetsko turističko odredište?
- da 80% građana EU-a ima mobitele i koriste ih više nego Amerikanci?

NAJAVE KONCERATA:

MEĐIMURJE		
16.05.	Opća Opasnost	Mursko Središće
21.05.	Jam Session: Big Band Čakovec	Podroom, Čakovec (20h)
ZAGREB		
05.05.	Amon Amarth	Tvornica kulture, Zagreb (140/170/200 Kn, 21h)
08.05.	30 godina Radija 101: Psihomodo Pop	Tvornica kulture, Zagreb (21h)
17.05.	Brkovi	Tvornica kulture, Zagreb (45/55/65 Kn, 21h)
29.05.	Parni valjak	Dom sportova - velika dvorana, Zagreb (100/120/130/150 Kn, 20h)

Pripremile: Karla KOVAČIĆ i Paula PINTARIĆ

DANI HRVATSKOG JEZIKA

Još od 1991. godine slavimo svake godine od 11. do 17. ožujka Dane hrvatskoga književnog jezika.

Manifestacija je utemeljena u spomen na Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika po nadnevcima deklaracijskih zbivanja:

- 13. ožujka Deklaracija je prihvaćena
- do 15. ožujka potpisale su je sve relevantne udruge i ustanove
- 17. ožujka 1967. godine objavljena je u Telegramu.

„Deklaracija o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika, izjava sastavljena 9. III. 1967. u Matici hrvatskoj, koju je potom prihvatila većina hrvatskih kulturnih i znanstvenih ustanova i potpisao veći broj javnih i kulturnih djelatnika. Njome se zahtijeva ravnopravan položaj hrvatskog jezika u jugoslavenskoj federaciji, slobodno oblikovanje hrvatskog jezika u skladu s hrvatskom tradicijom te puna afirmacija hrvatskog jezika u svim sferama života. Bila je osuđena od komunističkih vlasti, a mnogi njezini potpisnici bili su sankcionirani. „ (Hrvatska enciklopedija (LZMK))a

OBILJEŽAVANJE 100. OBLJETNICE SMRTI

Antun Gustav Matoš

Antun Gustav Matoš rođen je u 1873. u Tovarniku i jedan je od najznačajnijih hrvatskih pisaca. U književnost je ušao 1892. pripovijesću Moć savjesti, koja naznačuje početak perioda moderne. Ujedno je i središnja ličnost

hrvatske moderne, a najveći dio svoje proze piše u izbjeglištvu u Parizu. Izdao je tri zbirke pripovijedaka: Iverje, 1899; Novo iverje, 1900; Umorne priče, 1909. godine. Čestmotiv njegovih proznih ostvarenja je pejzaž i jedno od njegovih ponajboljih proznih ostvarenja jest lirski putopis Oko Lobora.

Poeziju je počeo pisati dosta kasno i do kraja svog života napisao je oko 80-ak pjesama mahom ljubavnog karaktera („Samotna ljubav“, „Utjeha kose, „Djevojčici mjesto igračke“), ali pisao je i pejsažne („Jesenje veče“, „Notturmo“) te domoljubne pjesme („Stara pjesma“,

Samotna ljubav

Ponoć već je prošla, svjetlo mi se gasi,
Na baršunu crnom leži teška noć;
Čelom mi se truni spomen tvojih vlasi-
Ljubavi daleka, kad ćeš, kad ćeš doć?

Otišla si. Gdje si? Ko da umrla si,
Udaljenost ima smrti tužnu moć,
Srcem srsi, strasti, dušom sumnje, strasi -
Poginut ću noćas i za dragom poć.

Ljubav moja sreća! - znaš li, kad mi reče -
- Ljubav, to je rana, i ta rana peče,
- Ljubav boli, boli, kao život boli.

- Teško, teško onom koji jako voli. -
Nisi pravo rekla. Ljubav bol je, plamen,
Al muči samo kad sam sam - ko kamen.

„1909.“, „Iseljnik“).

Matoš je autor brojnih kritika i polemika u kojima nije štedio ni svoje prijatelje. Iako je živio vrlo kratko (umire

1914. godine) u hrvatskoj književnosti ostavio je ogroman trag, odnosno bez njegove pojave ne bi bilo književnosti koju danas poznajemo.

Krhko kao sjećanje, kratko kao trenutak

Sjećam se. Nekad sam bila poput anđela. Zapravo, više nešto između čovjeka i anđela, laganog, promjenjivog tijela. Nešto poput astrala. Ponekad nalik kondenziranim oblacima. Sada – poput podmulke sjene. Materijalno tijelo koje tone u misli i u sjećanje kao u emajlirane lonce.

Tonem u misli i osjećam se poput ptice sa telefonske žice. No, tu pticu ponekad otjera i najsitnija frekvencija, najtiši ton. Hodajući u crvenim baršunastim cipelicama osjetila sam anatomiju otuđenog pogleda. To me sjetilo nekadašnjih, svakodnevnih odlazaka na kavu. Srkanje slamkom ostataka ledene kave. Kave već odavno nema, ali se iz preostalih kockica leda otopi još koja kap vode koju onda glasno usrčem. Osjećam da je takav i iznutra. Optimizma odavno nema, ali tu se iz odavno preostalih kockica samopouzdanja otopi još koja kap nade, koju onda glasno usrčem. Slamka sam u toj alegoriji – ja. Sada. Otišla sam kući. Legla. Zapalila cigaretu. Čitala knjigu, tisuće knjiga. Zato sam ovim knjigama počela graditi bedeme oko svoje duše. Otrcane su. Stare. Sjećaju me na prošlost. U njima je zaključano malo duše umrljane katranom. Unutar mene se nalaze te knjige. Njihov sadržaj. I vrijeme koje me sjeća na trenutak. Na trenutke sreće. Zavjesa se nečujno nadimala, dok su po njoj plesale tisuće sjena. To su sjene prošlosti. Sjene lišća. Povjetarac što se poigravao sa mnóm, nikako nije želio podnijeti tu sparnu unutrašnjost ove moje sumorne sobe. Tek je neznatni žamor sjena prošlosti tu, u unutaršnjem velegradu mog bića gdje je nekad vladao zakon sveprisutne slobode i sigurnosti. Sjećam se kako sam nekad davno dopustila da ih dotakne, da ih ponovo poželi. Sjene me opet vraćaju unatrag i kočē me. Lagano sam, noga pred nogu, kao feniks iz pepela, stala pred njih. Čekale su me na starom kolodvoru. Odlučan zvuk donova širio se kolodvorom, a zaigrane kapi sjećanja ponovo su završile na asfaltu. Kiša je padala dugo vremena. Nastale su dosadne sive lokve. Zakasnila s mrakom, razriješila sam sukob sadašnjosti i prošlosti koja me ganjala cijelo vrijeme. Ponovo sam sretna. Odjekivao je šapat srca. Sjetim se kalendara koji sam zaboravila okrenuti još u rujnu. Iznenađne nalete uspomena probuđene mirisima i detaljima zaboravila sam. Javlja se još tu i tamo. Poput okrugle kvake s ugraviranim pečatom neke davno zaboravljene plemićke obitelji i sobe pune pješčanih valova koji me podsjećaju na zaboravljeno vrijeme, izgubljeno vrijeme.

Vrijeme leti. Zvuk sitnih znaca koja udaraju u staklene stijenke klepsidre u kojoj se nalaze. Otkucaji. Krhki kao sjećanje, a opet kratki poput trenutka. Odlučila sam. Idem. Uzela sam kofer koji je stajao pokraj vrata i otišla niz prilaz. Na aerodrom. Zauvijek. Iz države, grada, svijeta. Ostavila sam svo svoje sjećanje u sada sablasnoj, jezivoj i praznoj sobi i pomislila – kraj se lagano raspetljava: dođe, a da ni ne primijetim. U samom početku opet je moguć zakon slobode, bez oslanjanja na trenutke, sekunde prošlosti.

Lidija Balog, 4.c

Dizajneri keramike (4.c) i njihova mentorica Darija Dujam, prof. s radovima

Korina Đurkin, 4.c

Nikolina Slavković, 4.c

Lidija Balog, 4.c

Paula Gavez, 4.c

- MOZGOHUMORNICA -

	NAMETNIK	POPIS IMENA	OVOG TRENA	VRSTA PAPIGE	DUŠIK	IRIDIJ	DJEVOJČICA	ŽENSKO IME				
USKRŠNJA JAJA												
BUKVIĆ					MORNAR-SKO PIĆE							
					ZEMLJIŠNA MJERA							
ČUVAR REDA					EGIPATSKI BOG SUNCA							
					DRŽAVA U AZIJI							
JELUŠIĆ				RAHIMOV-SKI				JAVNI POZIV				
				ZASUŠENA RANA								
ZLATAN IBRAHIMOVIC			ZAMETAK						PJEVAČ MIRO	MATERIJA	DVA SAMOGLASNIKA	SLABINAC
			POGODBENI VEZNIK									
PRVI LETAČ					UPUTSTVO							
					COCKER							
TONA		RUKOMETAIŠICA ILEŠ					GOLMAN VELEŽA MARIĆ					
		ŽENSKO IME					PRIJAMNIK					
	MUŠKO IME					VOĐENA BILJKA					URAN	
	PREDUJAM					I SLIČNO					PLOT	
DVA ISTA SAMOGLASNIKA			ALKALOID U ČAJU						MOJSIJEV BRAT			
			KEM. EL. (CU)						TURSKI PLEMIĆ			
VRSTA BJELOGORI CE					VREMEŠAN					JAPANSKA RATNA IGRA		
					GLUMICA LENA					MJENIČNO JAMSTVO		
UZVIK NESTRPLJENJA				RUŠKO MUŠKO IME					UMJETNOST			
				ANA U DALMACIJI					RTOVI			
KEM. EL. (NI)						VRSTA KITA						
						NATRIJ						
ŠPEK									U ONO VRIJEME			
									FOSFOR			
RAJKO JAGAR	BORILIŠTE						ORIJENTAL NI RIŽOTO					

KEMIJA

Došao Ivica kući i otac ga pita:

- Što ste danas radili u školi?
- Na kemiji smo učili o eksplozivnim tvarima.
- A što ćete sutra raditi u školi?
- U kojoj školi?

ŠALA

- Kada kažem da sam BILA LIJEPA, to je prošlo vrijeme, a kada kažem LIJEPA SAM, to je što, Ivice?
- To je šala, učiteljice.

AFRIKA

Pišući domaću zadaću mali se Ivica obrati ocu.

- Tata, gdje se nalazi Afrika?
- Ne znam točno, ali mislim da nije daleko. Naime, u mojoj firmi radi jedan crnac koji svako jutro dolazi na posao biciklom.

GOLUBOVI

Učiteljica: Perice, koje su vrste ptica golubovi?

Perica: To su ptice serice.

DIREKTOR

Učiteljica zadala temu za pismeni zadatak koja glasi "Da sam direktor".

Svi pišu osim Ivice.

Pita ga učiteljica: - Zašto ne pišeš, Ivice?

Ivica odgovara: - Čekam tajnicu!

LIJEP DAN

Ivica se budi, pogleda kroz prozor, vani krasan sunčan dan... i obrati se ocu:

- Tata, danas ne moram u školu, neće biti učiteljice!
- Kako znaš?
- Pa, jučer nam je rekla da će pored nas jednog lijepog dana završiti u ludnici...

ZADAĆA

Mali Ivica: - Biste li vi mene kaznili za nešto što nisam učinio?

Učiteljica: - Ivice, naravno da ne bih.

Ivica: - Dobro je, onda Vam mogu reći da nisam napravio zadaću.